

Ευπόλιδος 8, 105 51 Αθήνα

Ενημέρωση

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ
17
ΜΑΙΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ
2009

ΔΙΗΜΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ & ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΣΤΗΝ ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΙΟΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Σημείωμα Εκδότη

ΑΜΕΣΗ Η ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΥΨΗΛΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ

Ουδείς μπορεί να διαφωνήσει ότι από τη μεταπολίτευση μέχρι σήμερα, η Πατρίδα μας διανύει την πιο ήρεμη και θετική περίοδο της σύγχρονης ιστορίας της. Αναπόφευκτα, όμως, γεννάται το ερώτημα. Είναι αυτό αρκετό; Πιστεύω πως όχι.

Μετά την μεταπολίτευση, έλαβαν χώρα σε παγκόσμιο επίπεδο κοσμοϊστορικά γεγονότα, τα οποία ανέτρεψαν τα διεθνή δεδομένα, και ασφαλώς επηρέασαν και τη χώρα μας. Τα σημαντικότερα από αυτά είναι η μεταβολή του γεωπολιτικού χάρτη με την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού και η μετάβαση από τη Βιομηχανική Εποχή στην εποχή της Πληροφορίας. Η επιρροή των ανωτέρω στη διαμόρφωση του σύγχρονου πολιτικού και κοινωνικού γίνεσθαι της χώρας μας είναι πασιφανής και πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη. Οι δε επιδράσεις τους, σε όλο το κοινωνικοπολιτικό φάσμα, είναι κάτι παραπάνω από σπηλαιώδεις.

Οφείλουμε να σταθούμε με νηφαλιότητα απέναντι στην πραγματικότητα που διαμορφώνεται στην εποχή μας και να αναζητήσουμε τα αίτια της πλήρους παρακμής στην οποία οδηγείται η κοινωνία μας. Ιδιαίτερα την τελευταία δεκαετία, βιώνουμε έντονα ένα σοβαρότατο «έλλειμμα πολιτικής», το οποίο αποτελεί ίσως την βασική αιτία της κοινωνικής καθίζησης, της οποίας μάρτυρες γινόμαστε καθημερινά.

Μία νευραλγική παράμετρος που έχει ωθήσει τα πράγματα προς αυτή τη κατεύθυνση και η οποία θα πρέπει να μας απασχολήσει ιδιαίτερα, είναι η λεγόμενη «Δημοκρατία» αλλά και η πολυφωνία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Αρκεί μια, έστω και λίγο, τολμηρή ανάλυση και αντιπαραβολή του επιπέδου της τηλεόρασης του «χθες» με το αντίστοιχο της τηλεόρασης του «σήμερα», για να κατανοήσει κανείς την πενία των σύγχρονων ΜΜΕ. Είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα διαπιστώσει πως η προηγούμενη γενιά υπερέιχε, με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα τις παλιές καλές ελληνικές ταινίες και τις ενημερωτικές εκπομπές, οι οποίες ξεχώριζαν πάνω από όλα για την ποιότητά τους.

Αντιθέτως, οι σημερινές ενημερωτικές εκπομπές και κυρίως οι πρωινές, θυμίζουν κακή επιθεώρηση και ουδεμία σχέση έχουν με την ενημέρωση του ελληνικού λαού, η οποία αποτελεί το αντικείμενό τους μόνο κατ' όνομα. Ασφαλώς, αυτό δεν συνιστά άλλοθι για την έλλειψη πολιτικής και τη μη λειτουργία των θεσμών. Διότι όπως λέει και ο θυμόσοφος λαός, ή στραβός είναι ο γιαλός ή στραβά αρμενίζουμε. Και σε αυτή την περίπτωση, αυτό που αρμενίζει στραβά είναι η πολιτική.

Με αφετηρία αυτή την παραδοχή, θα ήθελα να αναφερθώ στις ελάχιστες θεσμικές παρεμβάσεις, στις οποίες τόλμησαν να προχωρήσουν ορισμένοι πολιτικοί και τις οποίες αποδέχθηκαν στο σύνολο τους οι πολίτες: Ο νόμος ΑΣΕΠ του Αναστασίου Πεπονή υπήρξε μια πολύ σημαντική πολιτική παρέμβαση, που δυστυχώς στη συνέχεια παραβιάστηκε.

Ο νόμος του Σταύρου Μπέου για τη σύσταση των ΚΕΠ ωφέλησε τον Ελληνικό λαό και πάταξε, γραφειοκρατία και διαφθορά.

Παράλληλα, η απόφαση του Μιχάλη Χρυσόχοιδη για τη σύσταση του Σώματος των «Αδιάφθορων» στην Ελληνική Αστυνομία, λειτουργήσει δραστικά και ουσιαστικά, τόσο στην τήρηση γενικής λειτουργίας της Αστυνομίας, όσο και της εξυπηρέτησης και την ασφάλειας των πολιτών.

Μια εξίσου σημαντική και γενναία πολιτική απόφαση ήταν και η επιδίωξη της παρούσας κυβέρνησης και προσωπικά του Πρωθυπουργού, κ. Κώστα Καραμανλή, για την υλοποίηση του έργου των αγωγών φυσικού αερίου, το οποίο πέτυχε την αναβάθμιση της χώρας μας στο διεθνή ενεργειακό χάρτη, συμβάλλοντας παράλληλα, στην κάλυψη των βασικών εγχώριων ενεργειακών αναγκών.

Η έλλειψη ανάλογων προτάσεων από την πλειονότητα των πολιτικών μας ταγών, έχουν σαν συνέπεια τις μεταξύ τους ανούσιες κοκορομαχίες και τους ανιαρούς διαπληκτισμούς, τους οποίους έχουμε την ατυχία να βιώνουμε καθημερινά στα «παράθυρα» των τηλεοπτικών καναλιών. Βέβαια, τα ίδια τα κανάλια και οι δημοσιογράφοι, για λόγους - κακώς εννοούμενης - τηλεθέασης και όχι μόνο, αναπαράγουν αυτό το μονότονο έργο με τους ίδιους πάντα πρωταγωνιστές, το οποίο αναγκάζεται να υπομένει ο Ελληνικός λαός και το οποίο απαξιώνει όλο και περισσότερο στα μάτια του την πολιτική.

Στον ελπιδοφόρο αντίποδα αυτής της κατάστασης, έχω την πεποίθηση ότι δεν έχουν πάψει να υπάρχουν αξιόλογοι πολιτικοί, τις απόψεις και προτάσεις των οποίων μπορεί πράγματι να παρακολουθήσει κανείς με ενδιαφέρον, ανεξαρτήτως αν συμφωνεί ή διαφωνεί. Ενδεικτικά, αναφέρω ορισμένα ονόματα. Προσωπικά, πιστεύω ότι θα ωφεληθώ, αν για παράδειγμα παρακολουθήσω μια συζήτηση του Γιώργου Σουφλιά με τον Θεόδωρο Παγκαλό ή μια συζήτηση του Τηλέμαχου Χυτήρη με τον Δημήτρη Σιούφα.

Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν μπορώ να κατανοήσω στο ελάχιστο αυτό που υποστήριξαν έντονα κάποιοι αλλά και τα ΜΜΕ στις πρόσφατες εκλογές, ότι δηλαδή η μη συμμετοχή στα κοινά και η αποχή από την ψήφο αποτελεί «γενναία πολιτική πράξη». Αυτή η αφελής άποψη (γιατί μόνο «αφελής» μπορεί να χαρακτηριστεί) είναι άκρως επικίνδυνη και πάνω από όλα εγκληματική για τη Δημοκρατία μας και για τη λειτουργία των θεσμών της.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, είναι αναγκαία η εφαρμογή της βασικής αρχής της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, δηλαδή ότι για να είσαι «πολίτης», επιβάλλεται να συμμετέχεις στα κοινά. Και αυτό, διότι μόνο ο ενεργός πολίτης, ακριβώς επειδή έχει ολοκληρωμένη εικόνα του συστήματος και του τρόπου λειτουργίας του, μπορεί να επιλέξει σωστούς πολιτικούς, να βελτιώσει με τις κινήσεις και τις επιλογές του την πολιτική μας σκηνή και να χτυπήσει τη παρακμή και τη διαφθορά στη ρίζα τους. Ας μην ξεχνάμε ότι «άτιμος» θεωρείται εκείνος, ο οποίος για κάποιο λόγο είχε στερηθεί τα πολιτικά του δικαιώματα.

Αυτό θα πρέπει να είναι το ζητούμενό μας και σήμερα. Η ανάδειξη κρατικών αξιωματούχων και λειτουργών του δημόσιου τομέα με καθαρά αξιολογικά κριτήρια και πέρα από τις όποιες ιδεολογικές διαφορές και κομματικές σκοπιμότητες. Ακολουθώντας, η μηχανογράφηση αυτού του «λαβυρίνθου», που ονομάζεται «Δημόσιο», σε συνδυασμό με τον γενικό του εξορθολογισμό, πιστεύω ότι θα συμβάλει ουσιαστικά στη πάταξη της διαφθοράς που αποτελεί από καταβολής των κρατικών υπηρεσιών ένα υδροκέφαλο τέρας!

Η λύση στο ζήτημα της βελτίωσης του πολιτικού τοπίου και των ανθρώπων που το απαρτίζουν έγκειται σε μερικά βασικά σημεία. Πρώτα από όλα θεωρώ, και επιμένω σε αυτό, ότι είναι απολύτως απαραίτητο να υπάρξει συνταγματική μεταρρύθμιση, η οποία θα ορίζει ως απαραίτητη προϋπόθεση για να εκλεγθεί κάποιος «βουλευτής», την τουλάχιστον δεκαετή επαγγελματική προϋπηρεσία του, που φυσικά θα αποδεικνύεται μέσω της ασφαλιστικής κάλυψής του για το διάστημα αυτό. Εξίσου σημαντική θεωρώ ότι είναι η απαλλαγή από την νοοτροπία που θέλει την ανανέωση να περιορίζεται στα ηλικιακά δεδομένα. Ανανέωση πρέπει να υπάρξει στον τρόπο σκέψης μας, αλλά και στη συνείδησή μας. Φυσικά, τεράστια ευθύνη φέρουμε κι εμείς οι ίδιοι, ο ελληνικός λαός, που έχουμε επαναπαυτεί και δεν αντιδρούμε στα φαινόμενα νεποτισμού και αναξιοκρατίας που επικρατούν στην πολιτική. Δεν νοείται η βουλευτική έδρα και το αξίωμα να θεωρούνται κληρονομικό «δικαίωμα» ορισμένων οικογενειών. Η αναξιοκρατία ενισχύεται ακόμα περισσότερο από κάποιες απόψεις, που θέλουν την εκλογική λίστα να αντικαθιστά τον σταυρό, κάτι που πιστεύω ότι είναι άκρως ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ και θα έχει τις χειρότερες δυνατές συνέπειες για την πολιτική ζωή του τόπου μας. Κανείς δεν πρέπει να λησμονεί ότι ο λαός είναι αυτός που επιλέγει τους εκπροσώπους του.

Δυστυχώς, μέχρι σήμερα κανένα κόμμα δεν έχει προτάξει έναν αξιολογικό τρόπο επιλογής των βουλευτών. Αποτελεσμα αυτό, η διαρκής υποβάθμιση της κοινοβουλευτικής λειτουργίας και κατ' επέκταση της Δημοκρατίας. Αν και υπάρχουν σήμερα ορισμένοι πολιτικοί άνθρωποι με ήθος, συνέπεια και εμπειρία, δεν είναι αρκετοί. Χρειαζόμαστε κι άλλους, οι οποίοι - πάνω απ' όλα - θα προέρχονται από όλους τους εργασιακούς κλάδους.

Το ζήτημα της πολιτικής αφύπνισης χτυπάει δυνατά. Θα το ακούσουμε ή θα γυρίσουμε πλευρό συνεχίζοντας τον ύπνο του δικαίου;

ΤΟ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ ΤΗΣ ΝΤΡΟΠΗΣ

Ζητούν την απαγόρευση της πρόσβασής μας στη χορήγηση συγκρητικών στοιχείων για δικαστική χρήση!

Συνάδελφοι,
Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας (αρ.16) αναφερθήκαμε για ακόμα μια φορά στις ανήκουστες τακτικές και μεθόδους, που χρησιμοποιούν ο Σύλλογος του κ. Γκιιάτη και η Διεύθυνση Ανθρωπίνου Δυναμικού της Τράπεζας, με προεξάρχουσα την κ. Κονιδάρη.

Τα ακραία ολισθήματα, στα οποία υποπίπτουν αποδεικνύεται και στην πράξη ότι δεν έχουν τελειωμό, αφού όπως φαίνεται οι συγκεκριμένοι δεν γνωρίζουν από όρια και συναδελφικότητα.

Συγκεκριμένα, με μια επιστολή - η σύνταξη της οποίας προφανώς υπαγορεύτηκε από τις ανάγκες της Τράπεζας και τα αδιέξοδα στα οποία έχει περιέλθει - ο κ. Γκιιάτης απευθύνεται σε αυτή (σ.σ: την Τράπεζα), ζητώντας της να απέχει από κάθε αποκάλυψη προσωπικών στοιχείων και δεδομένων σε εργαζομένους - συναδέλφους μας.

Είναι πασιφανές, πλέον, ότι στόχος του κ Γκιιάτη, πάντα σε συνεννόηση και αγαστή συνεργασία με την κ. Κονιδάρη, είναι η Τράπεζα να χρησιμοποιήσει την επιστολή αυτή στην απεγνωσμένη προσπάθεια που κάνει, για να ανατρέψει τις σε βάρος της αποφάσεις της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, που την υποχρεώνουν να παρέχει- δίδει τα απαραίτητα στοιχεία στους συναδέλφους, οι οποίοι έχουν κινήσει δικαστικές διαδικασίες (αγωγές, καταγγελίες συμβάσεων, διεκδίκηση προαγωγών, παράνομες μετακινήσεις - μεταθέσεις κ.λ.π.) εναντίον της (σ.σ: της Τράπεζας). Στην πρωτοφανή - στα συνδικαλιστικά χρονικά - επιστολή αυτή, ο κ. Γκιιάτης καταθέτει ανερυθρίαστα και ουσιαστικά υιοθετεί τις απόψεις και τις επιθυμίες της Διοίκησης της Τράπεζας.

Πρόκειται, αναμφίβολα, για μια ενέργεια, στην οποία δεν αποτυπώνεται απλά μια έκφραση αντιπαράθεσης με τον Σύλλογό μας, αλλά καταδεικνύεται η ζοφερή εικόνα στη λειτουργία της Τράπεζας, αλλά και ο «συνδικαλισμός», τον οποίο ασκεί ο «σύλλογος» του κ. Γκιιάτη.

Στο σημείο αυτό σας παραθέτουμε αυτούσια την επιστολή του Γκιιάτη για να έχετε κι εσείς μια ολοκληρωμένη εικόνα.

Συνέχεια σελ. 8

Α Π Ο Φ Α Σ Η ~ Β Ο Μ Β Α

Αντισυνταγματικοί οι Νόμοι για την ένταξή μας στο ΕΤΑΤ

Απόφαση – βόμβα του Εφετείου Αθηνών δημιουργεί νέα δεδομένα για το ασφαλιστικό μας ζήτημα, καθώς ακυρώνει τους ασφαλιστικούς νόμους 3371/05 και 3455/06, οι οποίοι αφορούν τη δημιουργία του Ενιαίου Ταμείου στις Τράπεζες. Συγκεκριμένα, το Εφετείο Αθηνών έκρινε ισχυρή την απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών με την οποία είχαν θεωρηθεί αντισυνταγματικές οι βασικές διατάξεις των συγκεκριμένων νόμων, οι οποίοι αφορούν στην ένταξη των ασφαλισμένων στο Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Τραπεζοϋπαλλήλων (ΕΤΑΤ), καθώς και στον διαχωρισμό παλαιών και νέων ασφαλισμένων.

Ως εκ τούτου, το Εφετείο Αθηνών απέρριψε (με

την απόφαση 4009/09) την έφεση της Διοίκησης της Εμπορικής Τράπεζας – και την πρόσφατη παρέμβαση του Δημοσίου για λογαριασμό της κυβέρνησης – με την οποία ζητούσε ανάκληση και εξαφάνιση της (υπ. αριθμ. 116/08) οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου.

Σημειώνεται ότι με τους Νόμους 3371/05 και 3455/06 η κυβέρνηση διέλυσε τα ασφαλιστικά ταμεία σε κάθε Τράπεζα, δημιουργώντας το ΕΤΑΤ, παρά τις έντονες αντιδράσεις των εργαζομένων στις Τράπεζες και χωρίς – παράλληλα – να έχει εξασφαλίσει τις προϋποθέσεις για τη βιωσιμότητά του. Υπενθυμίζουμε ότι στο νέο Ταμείο είχε συμπεριληφθεί και το Ταμείο Επικουρικής Σύνταξης των εργαζομένων στην Εμπορική Τράπεζα (ΤΕΑΠΕΤΕ). Το σκεπτικό των δικαστικών αποφάσεων επικεντρώνεται στο γεγονός ότι τα ασφαλιστικά ταμεία των τραπεζοϋπαλλήλων, που διαλύθηκαν, αποτελούσαν προϊόν συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Αξίζει να τονιστεί ότι για το ίδιο θέμα είχε απευθύνει

σύσταση προς την ελληνική κυβέρνηση η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας (ΔΟΕ), ενώ η ΟΤΟΕ έχει προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά της σύστασης του ΕΤΑΤ.

Εδώ αποδεικνύεται, πλέον, περίτρανα για ακόμα μια φορά ότι κανένας νόμος που επιβάλλεται δεν μπορεί να έχει καμία τύχη και αποτελεσματικότητα. Η περίπτωση αυτή ας αποτελέσει παράδειγμα για τους επόμενους, που θα πρέπει να έχουν πάντα υπόψη τους ότι καμία κυβέρνηση δεν μπορεί να λειτουργήσει στη λογική του «αποφασίζομεν και διατάζομεν». Ιδιαίτερα, δε, όταν πρόκειται για ασφαλιστικά νομοσχέδια, τα οποία καθορίζουν τη ζωή χιλιάδων οικογενειών. Ας ελπίσουμε ότι στη συνέχεια θα υπάρξει μια βαθιά επεξεργασία του όλου ζητήματος. Και αυτό γιατί μόνο μέσα από διαδικασία ουσιαστικού και σοβαρού διαλόγου θα καταστεί δυνατή η διευθέτηση του συγκεκριμένου ζητήματος, που είναι μείζονος σημασίας για όλους μας.

Γ Ε Ν Ι Κ Η Σ Υ Ν Ε Λ Ε Υ Σ Η

ΘΕΣΜΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΓΙΑ ΟΡΘΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ Π ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας αποφάσισε την υλοποίηση της καθολική βούλησης των εργαζομένων και συνταξιούχων της Ιονικής

Συνάδελφοι,

Έφτασε επιτέλους η πολυπόθητη στιγμή για όλους μας, αυτή της υλοποίησης ενός οράματος, που πάντα αποτελούσε διακαή πόθο και αίτημα όλων των εργαζομένων και συνταξιούχων της ιστορικής Ιονικής Τράπεζας. Συγκεκριμένα, ήρθε το πλήρωμα του χρόνου ώστε να αξιοποιήσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα περιουσιακά στοιχεία του Συλλόγου μας, που έχουν προκύψει από την σύσταση του μέχρι σήμερα, πάντα με τις δικές σας εισφορές.

Για τον σκοπό αυτό και αναλογιζόμενοι τις δυσκολίες, αλλά και την επιφυλακτικότητα που πιθανόν να υπάρχει σε μια εποχή γενικευμένης παρακμής και σοβαρής κρίσης των αξιών, τολμάμε να προχωρήσουμε – πάντα με τη δική σας έγκριση – σε μια σημαντικότερη καινοτομία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας έχει εξουσιοδοτήσει σχετική επιτροπή, η οποία – σε συνεργασία με Νομικό και Αναλογιστή – θα επιδιώξει τη δημιουργία ενός αποτελεσματικού ΘΕΣΜΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ, το οποίο θα εγγυάται την ορθή διαχείριση – τοποθέτηση των όποιων αποθεματικών θα προκύψουν πάντα προς όφελος των μελών που θα αποφασίσουν να συμμετάσχουν.

Φυσικά, η υλοποίηση του στόχου αυτού θα γίνει αποκλειστικά και μόνο με τη ΔΙΚΗ ΣΑΣ τελική έγκριση, μέσω διαφανών διαδικασιών, που θα πραγματοποιηθούν σε Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας.

Ήδη, με την πρόσφατη Γενική Συνέλευση εγκρίθηκαν τα παρακάτω:

1.Εξουσιοδότηση του Προεδρείου του Συλλόγου, προκειμένου να διεξαγάγει τις ενέργειες που

απαιτούνται (προτάσεις, προσφορές ενδιαφέροντος, διαπραγματεύσεις κ.λ.π.) για την πώληση περιουσιακών στοιχείων του Συλλόγου μας (οικόπεδο περιοχής Κινέττας – οικία στην περιοχή Φιλοπάππου).

2.Εξουσιοδότηση των μελών του Προεδρείου (Σ. Φιλιππόπουλου, Φ. Κυριόπουλου, Β. Καραμολέγκου), προκειμένου να διερευνήσουν την εύρεση ενός αποτελεσματικού θεσμικού οργάνου, που θα εγγυάται την ορθή διαχείριση – τοποθέτηση των αποθεματικών, που θα προκύψουν προς όφελος των μελών που θα συμμετέχουν και θα συντάξουν σχέδιο καταστατικού του οργάνου αυτού.

Συνάδελφοι, με την μαζική συμμετοχή σας στην παραπάνω Συνέλευση (παρά το γεγονός ότι αυτή πραγματοποιήθηκε στην καρδιά του καλοκαιριού), κάνατε εμφανή με τον πλέον δεικτικό τρόπο τη βούλησή σας, που προάγει την πραγματοποίηση του σημαντικού αυτού στόχου μας. Οι όποιες δυσκολίες και τα εμπόδια ξεπερνιούνται με τις αποφάσεις της Συνέλευσης αυτής, οι οποίες αποτελούν την αφετηρία μιας χρονοβόρας και πολύπλοκης προσπάθειας, την οποία – με βαθύ αίσθημα ευθύνης απέναντί σε εσάς και την εμπιστοσύνη με την οποία μας τιμάτε – είμαστε υποχρεωμένοι να φέρουμε σε πέρας με απόλυτη ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ και ΕΠΙΤΥΧΙΑ. Χρέος όλων μας, λοιπόν, είναι να συμμετέχουμε στην ξεχωριστή αυτή διαδικασία και να στηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις την επιλογή αυτή.

Την ίδια ώρα, θεωρούμε περιττό, αλλά είμαστε υποχρεωμένοι να ασχοληθούμε με τον Ντίνο και την παρέα του, που υπογράφει και σαν εκδότης (!) την εφημερίδα «Ο Συνταξιούχος της Ιονικής». Αλήθεια,

από πότε ανέλαβε καθήκοντα υπεύθυνου της εφημερίδας; Υπέπεσε αυτό στην αντίληψή σας, συνάδελφοι;

Για το θέμα αυτό, που αποτελεί προσβολή στη λειτουργία του Συλλόγου Συνταξιούχων και του γενικότερου συνδικαλισμού, για το οποίο δίνουμε απάντηση σε άλλο σημείο της εφημερίδας μας.

Επειδή, όμως, στην Τράπεζα όλοι γνωρίζομαστε πολύ καλά, ο πλέον ακατάλληλος να κάνει σχόλια για το θέμα και να αυτοπροβάλλεται ως θεματοφύλακας των περιουσιακών στοιχείων και της λειτουργίας του Συλλόγου είναι ο Ντίνος.

Η υπευθυνότητα των στελεχών του Συλλόγου Εργαζομένων της Ιονικής, αλλά και η νομιμότητα των ενεργειών και της δράσης τους δεν μπορεί να γίνει αντικείμενο αμφισβήτησης από κανέναν και ιδιαίτερα από τον συγκεκριμένο κύριο. Και αυτό, γιατί είμαστε αυτά τα στελέχη, που πάντα μας βρίσκει απέναντί της η Διοίκηση της Τράπεζας στις προσπάθειες της να αλώσει ασφαλιστικά, εργασιακά και άλλα δικαιώματα των εργαζομένων και συνταξιούχων της Ιονικής Τράπεζας. Εμείς είμαστε εκείνοι που κάθε μέρα μοχθούμε στα δικαστήρια για την προάσπιση των συμφερόντων των συναδέλφων μας. Αναρωτιόμαστε, αν μπορεί ο Ντίνος να μας πει ποιους συναδέλφους έχει υπερασπιστεί μέχρι σήμερα στα δικαστήρια. Η μόνη έγνοια και επιτυχία του ήταν να καταφέρει (πώς άραγε;) να διορίσει στην Τράπεζα τα δύο του παιδιά, τον γαμπρό και τη νύφη του. Σε αυτό πράγματι αποδείχθηκε «πρωταθλητής», γιατί κανείς άλλος δεν το έχει καταφέρει μέχρι σήμερα. Ως υπεύθυνη και εκλεγμένη διοίκηση που είμαστε, λόγο δίνουμε ΜΟΝΟ στα θεσμικά όργανα του Συλλόγου.

ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΜΕ ΤΑ ΨΕΥΔΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΕΣ ΤΟΥΣ

ΜΕ ΕΝΑ «ΑΣΤΕΙΟ» ΚΕΙΜΕΝΟ Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΠΑΛΙ ΝΑ ΕΚΤΕΘΕΙ

Με ένα κείμενο – παρωδία, στο τελευταίο φύλο της εφημερίδας «Ο Συνταξιούχος της Ιονικής», η σύνταξη του οποίου παραπέμπει σε γνώσεις μαθητή του Δημοτικού σχολείου. Οι φερόμενοι ως Διοίκηση του Συλλόγου Συνταξιούχων με ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΕΣ, ΨΕΥΔΗ και ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΕΣ διαστρεβλώνει προκλητικά την πραγματικότητα και παραποιεί τους κανόνες λειτουργίας του Συλλόγου μας.

Για του λόγου του αληθές σας παραθέτουμε κάποια από τα «μαργαριτάρια» του συγκεκριμένου κειμένου και του συντάκτη του, για να βάλουμε τα πράγματα και τους «κυρίους» αυτούς στη θέση τους και να διαπιστώσετε κι εσείς οι ίδιοι, συνάδελφοι, την αθλιότητά τους σε όλο της το μεγαλείο.

Συγκεκριμένα, αναγράφουν:

Α) «Κατ’ επανάληψη καταγγείλαμε τις ορέξεις του προέδρου του ‘Συλλόγου Εργαζομένων στην ALPHA BANK προερχομένων εκ της Ιονικής’ για πώληση της ακίνητης περιουσίας».

Εδώ στοχοποιείται ο πρόεδρος του Συλλόγου μας για το καινοτόμο εγχείρημα της τροποποίησης του καταστατικού του Συλλόγου, κάτι που ΕΠΙΔΟΚΙΜΑΣΤΗΚΕ από το σύνολο των μελών του ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

Β) «Τη δήθεν δημιουργία αποθεματικού κεφαλαίου προκειμένου να ιδρύσει ‘ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ’ για τα 300 μέλη του Συλλόγου του».

Πράγματι, η βασική επιδίωξη του Συλλόγου μας είναι η δημιουργία ενός Επαγγελματικού Ταμείου πάντα με ΔΙΑΦΑΝΕΙΣ διαδικασίες (δηλαδή αναλογιστικές μελέτες, έγκριση από Υπουργείο), στο οποίο θα μπορούν να ενταχθούν όσοι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι, που προέρχονται από την οικογένεια της Ιονικής, το επιθυμούν.

Γ) «Για να φτάσει, όμως, ανεμπόδιστα στην πώληση, τροποποίησε το καταστατικό με επιλήψιμες και παράνομες διαδικασίες».

Εδώ, πλέον, εκτίθενται ανεπανόρθωτα καθώς, όπως διαβάζετε κι εσείς, κάνουν λόγο για ΕΠΙΛΗΨΙΜΕΣ και ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ διαδικασίες. Αναφέρονται σε ένα καταστατικό που

υπερψηφίστηκε από την πλειοψηφία και εγκρίθηκε από την Ελληνική Δικαιοσύνη. Επομένως, οι συντάκτες αυτού του κειμένου θα κληθούν σύντομα να λογοδοτήσουν στην Ελληνική Δικαιοσύνη προκειμένου να αποδείξουν με στοιχεία ποιες είναι οι ΕΠΙΛΗΨΙΜΕΣ και ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ διαδικασίες, όπως ισχυρίζονται.

Δ) «Έκανε και το παράτολμο μεθόδευμα να μειώσει το ποσοστό πλειοψηφίας που απαιτείται για την πώληση ακινήτων ή να απαλείψει τους περιορισμούς».

Εκτός από άσχετοι, οι συντάκτες του κειμένου είναι και βαθιά νυχτωμένοι για όσα συμβαίνουν στο Σύλλογό μας, τις διαδικασίες και τους κανόνες λειτουργίας του, αφού καμία μείωση ποσοστών πλειοψηφίας δεν έγινε.

Ε) «Έτσι σήμερα προχωρεί – όπως νομίζει ΑΝΕΝΟΧΛΗΤΟΣ – στη διαδικασία πώλησης του ακινήτου της ΚΙΝΕΤΤΑΣ που αγοράστηκε προ 60 ετών και του ακινήτου στην περιοχή ΦΙΛΟΠΠΑΠΟΥ, με τις ψήφους 40 συγκεντρωμένων σε σύναξη που τολμούν να την ονομάσουν Γενική Συνέλευση».

Η επιδίωξη αυτή (δηλαδή η πώληση των συγκεκριμένων ακινήτων) είναι ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΑΠΑΙΤΗΣΗ των εργαζομένων στην Τράπεζα, που επικροτήθηκε από την πλέον μαζική Συνέλευση του Συλλόγου μας.

ΣΤ) «Όμως η περιουσία του ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ανήκει στους 4.500 εργαζομένους της περιόδου πώλησης της ΙΟΝΙΚΗΣ όπως και στους Συνταξιούχους, ούτε πωλείται, ούτε διανέμεται».

Η περιουσία του Συλλόγου πράγματι ανήκει στο σύνολο των εργαζομένων και συνταξιούχων της Ιονικής και όσον αφορά την πώληση, η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων την επιθυμούν και έχουν ήδη αποφασίσει γι αυτό.

Ζ) «Μπορεί με τερτίπια και κολπάκια να τροποποίησαν το καταστατικό του Συλλόγου Εργαζομένων Ιονικής – για να γίνει ο Σύλλογος ξέφραγο αμπέλι στα χέρια του σημερινού προέδρου των 300 μελών, όμως οι δημιουργοί της περιουσίας του Συλλόγου θα σταθούν εμπόδιο στην ΕΞΑΝΕΜΙΣΗ της περιουσίας του Συλλόγου».

Τους σχεδιασμούς και τις ενέργειές μας είμαστε βέβαιοι ότι θα επικροτήσει η πλειοψηφία των συναδέλφων μας. Θεωρούμε, πάντως, ότι είναι λογικό σε μια τόσο σημαντική πρωτοβουλία να υπάρχουν και κάποιοι επεικώς γραφικοί (ελάχιστοι, ευτυχώς) που θα διαφωνήσουν.

Η) «Καλούμε τους εργαζόμενους – μέλη του Συλλόγου Εργαζομένων στην ALPHA BANK, προερχομένων εκ της Ιονικής Τράπεζας, να στρατευθούν στην κοινή προσπάθεια για να ακυρώσουμε αυτά τα ολέθρια ΣΧΕΔΙΑ».

Είναι τουλάχιστον αδιανόητο να επικαλούνται την κοινή προσπάθεια, την ώρα που οι συνάδελφοι μας περνάνε τον παθών τους τον τάραχο και οι κύριοι αυτοί συνεργάζονται αγαστά με τους δυνάστες μας.

Θ) «Πάνω από τα όποια καταστατικά υπάρχουν οι Νόμοι που δεν επιτρέπουν τη διασπάθιση της περιουσίας του Συλλόγου».

Η τελευταία παράγραφος αναφέρει το ΑΥΤΟΝΟΗΤΟ. Ότι, δηλαδή, όλες οι πρωτοβουλίες μας και όλες οι ενέργειες μας καλύπτονται απόλυτα από καταστατικά και Νόμους.

Θα μας επιτρέψετε να κλείσουμε την αναφορά μας σε αυτούς τους κυρίους και το «αστείο» κείμενό τους κάπως ανορθόδοξα. Στον τίτλο του δημοσιεύματος αναφέρει: «Κάτω τα χέρια από την περιουσία του ιστορικού Συλλόγου ΙΟΝΙΚΗΣ – ΛΑΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ».

Εμείς από την πλευρά μας, το μόνο που έχουμε να πούμε είναι ότι ΕΥΤΥΧΩΣ η ευθύνη για τη διαχείριση και την περιφρούρηση των περιουσιακών στοιχείων του Συλλόγου Εργαζομένων Ιονικής ανήκει στην σημερινή Διοίκηση, τα μέλη της οποίας δίνουν συνεχώς τον καλύτερο εαυτό τους και κάνουν κάθε τι δυνατό για να κατοχυρώνουν τα εργασιακά και ασφαλιστικά μας δικαιώματα. Αντιλαμβάνεσθε, συνάδελφοι, ποια θα ήταν η τύχη των συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων, εάν την ευθύνη την είχε ο Ντίνο; Για σκεφτείτε...

Αποχαιρετούμε και συλλυπούμαστε

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ

Όταν οι ειδήσεις μετέδωσαν ότι κατέπεσε μονοκινητήριο αεροπλάνο στην περιοχή της Βοιωτίας κανενός το μυαλό δεν πήγε στην τραγωδία, που έπληττε την οικογένεια του συναδέλφου μας, Παναγιώτη. Πως άλλωστε να πάει, αφού επρόκειτο για έναν όταν έναν νέο άνθρωπο 32 μόλις ετών, με πολλά όνειρα και άρεξη για ζωή, που είχε την ατυχία να βρισκεται στη μοιραία τύχη. Ένας νέος επιστήμονας, που εργαζόταν ως δημοσιογράφος, ο οποίος θα μπορούσε να προσφέρει πολλά στην κοινωνία και τους συνανθρώπους του.

Η απόλυτη τραγωδία που έπληξε την οικογένεια του συναδέλφου μας Παναγιώτη, της σύζυγου του Ντίνας και της κόρης του Τάνιας είναι ανεπίτωτη.

Ο άδικος αυτός χαμός του Νώντα σοκάρισε την Ιονική οικογένεια, που τον συνόδευσε στο τελευταίο του ταξίδι στο Κοιμητήριο του Παπάγου.

Δεν νομίζουμε ότι υπάρχουν λόγια παρηγορίας για την οικογένειά του. Το μόνο που μπορούμε να πούμε είναι ότι ο Νώντας θα μείνει ζωντανός πάντα στις καρδιές και τη μνήμη μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΠΑΤΕΝΤΑΛΑΚΗ

Έφυγε από κοντά μας σε ηλικία μόλις 26 ετών η κόρη του συναδέλφου μας, Ηλία. Η αναγγελία του χαμού της νέας αυτής κοπέλας μας προκάλεσε βαθύτατη θλίψη. Σίγουρα είναι πολύ δύσκολο να ξεπεραστεί από τον συνάδελφο Ηλία, αφού η οικογένειά του είχε προσφέρει τα πάντα, όλα αυτά τα χρόνια στην άτυχη Κωνσταντίνα. Ο Σύλλογός μας σας εκφράζει τα βαθιά του συλλυπητήρια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΥΛΑΚΟΣ

Την πολυχρονη μάχη να κρατήσει στη ζωή έχασε ο αγαπητός μας συνάδελφος. Ο Αθανάσιος έφυγε νωρίς από κοντά μας, μόλις στα 55 του χρόνια. Τον διέκρινε η αλληλεγγύη, το ήθος, η συνέπεια και η αγωνιστικότητα. Υπηρετρε σε καταστάσεις της Πάτρας, στη Ζάκυνθο και τελευταία στο κατάστημα της Κάτω Αχαΐας. Στη σύζυγο και τα τέκνα του εκφράζουμε τη βαθιά μας συλλυπητήρια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΓΑΡΑΣ

Έφυγε από κοντά μας σε ηλικία μόλις 58 ετών ο συνάδελφος Γιώργος. Υπηρετρε στο Κεντρικό Κατάστημα καθώς και σε άλλα καταστήματα της Αθήνας. Τον διέκρινε η καλοσύνη και η αλληλεγγύη για τους συναδέλφους του και το ήθος. Στους οικείους του εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

ΜΙΧΑΗΛΣ ΓΟΝΙΟΤΑΚΗΣ

Έφυγε σε ηλικία 60 ετών ο συνάδελφος Μιχάλης. Υπηρετρε στο Κατάστημα Συντάγματος και στο Κατάστημα Λάρισας. Συνέχισε την καριέρα του ως καθηγητής Μέσης Εκπαίδευσης. Τον διέκρινε το ήθος, η συνέπεια και η εργατικότητα. Στους οικείους του εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΝΤΕΛΟΣ

Έφυγε από κοντά μας σε ηλικία 71 ετών ο συνάδελφος μας Απόστολος. Στην Τράπεζα εργάστηκε ως οδηγός και τον διέκρινε το ήθος, η συνέπεια και η εργατικότητα. Στους οικείους του εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

ΑΝΝΑ ΜΠΟΤΟΠΟΥΛΟΥ – ΒΟΥΡΝΑ

Έφυγε από κοντά μας σε ηλικία 72 ετών η συνάδελφος μας Άννα. Εργάστηκε στο Κατάστημα Τρίπολης και στο Ταμείο Υγείας. Την διέκρινε η ευαισθησία για τον Πολιτισμό και η αγάπη για τους συναδέλφους της. Στους οικείους της εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΤΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Έφυγε από κοντά μας σε ηλικία 76 ετών ο συνάδελφος μας Σωτήρης. Εργάστηκε ως Ταμίας στο Κατάστημα Βόλου. Τον διέκρινε το ήθος, η συνέπεια και η εργατικότητά του. Στους οικείους της εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΩΜΑΤΑΣ

Έφυγε από κοντά μας σε ηλικία 80 ετών ο συνάδελφος μας, Γιάννης. Είχε υπηρετήσει ως Διευθυντής στο Κατάστημα Καλαμάτας, της Κω, της Ελευσίνας και της Σπ. Μερκοίρη. Τον διέκρινε το ήθος, η συνέπεια και η εργατικότητά του. Στη σύζυγό του, Αγγελία Αθανασοπούλου, καθώς και στους οικείους του εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Έφυγε από κοντά μας σε ηλικία 83 ετών ο συνάδελφος μας, Κώστας. Είχε υπηρετήσει για πολλά χρόνια στο Κεντρικό Κατάστημα, καθώς και ως Διευθυντής στο Κατάστημα Βεΐκου. Τον διέκρινε το ήθος, η συνέπεια και η εργατικότητά του. Στη σύζυγό του, επίσης συνάδελφο, Χρυσάνθη, και στους οικείους του εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 84 ετών ο συνάδελφος μας Δημήτρης. Είχε υπηρετήσει ως Προϊστάμενος στο Κατάστημα Ρούσβελτ. Τον διέκρινε το ήθος, η εργατικότητα και η συνέπεια.

Στους οικείους του εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

ΕΛΒΙΡΑ ΤΡΙΜΕΡΗ – ΠΟΛΗΤΗ

Έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 85 ετών η συνάδελφος μας Ελβίρα. Όλα μας θα την θυμόμαστε, αλλά ιδιαίτερα οι συνάδελφοί της Κέρκυρας που υπηρέτησε για πολλά χρόνια και την αποκαλούσαν «η κυρία της Κέρκυρας». Επίσης υπηρέτησε και στο Κεντρικό Κατάστημα. Την διέκρινε η καλοσύνη, η σοβαρότητα, το ήθος και η αγάπη της για τους συναδέλφους της. Στους οικείους της εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Έφυγε από τη ζωή πλήρης ημερών ο συνάδελφος μας Κώστας. Υπηρετρε στην Πάτρα, στο Κεντρικό Κατάστημα και σε άλλα καταστήματα της Αθήνας. Τον διέκρινε η σοβαρότητα, το ήθος και η εργατικότητα. Στους οικείους του εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΣΙΚΑ

Έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 79 ετών η σύζυγος του εκλιπόντος συναδέλφου μας Ταϊκά Δημήτρη, προϊστάμενου του Εμπορικού Τμήματος του Κεντρικού Καταστήματος. Στους οικείους της εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 83 ετών η σύζυγος του εκλιπόντος συναδέλφου μας Κολιόπουλου Βασίλη. Στους οικείους της εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΘΗΣ

Έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 85 ετών ο συνάδελφος μας Νίκος. Υπηρετρε ως Διευθυντής στα Καταστήματα Δραγούμη, Ερμού και Ρούσβελτ. Τον διέκρινε η σοβαρότητα, το ήθος και η εργατικότητα. Στους οικείους του εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΒΟΛΙΩΝΙΤΑΚΗ – ΚΟΝΤΟΡΙΝΗ

Έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 87 ετών η συνάδελφος μας Χαρίκλεια. Υπηρετρε σε Καταστήματα του Ηρακλείου Κρήτης. Την διέκρινε η σοβαρότητα, το ήθος και η εργατικότητα. Στους οικείους της εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

ΣΤΑΜΙΟ ΒΛΑΝΤΗ

Έφυγε σε ηλικία 89 ετών η συνάδελφος Στάμω. Υπηρετρε στο Κατάστημα Κεφαλονιάς. Τη διέκρινε το ήθος, η συνέπεια και η εργατικότητα. Στους οικείους της εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

Το «άπαρτχάιντ» συνεχίζεται

Με αλληπάλληλα δημοσιεύματα και ντοκουμέντα καυτηριάζουμε διαρκώς από αυτές εδώ τις σελίδες τις συμπεριφορές και πρακτικές λειτουργιών της Τράπεζας και τις διακρίσεις που υφίστανται στην αντιμετώπισή τους από τη Διοίκησή της οι εργαζόμενοι που προέρχονται από τα σπλάχνα της οικογένειας της Ιονικής.

Κραυγαλέα περίπτωση η λειτουργία της Διεύθυνσης Εσωτερικού Ελέγχου της Τράπεζας, η οποία με εντολή του Διευθυντή της χρησιμοποιεί πρωτοφανείς μεθόδους για να φέρνει σε αδιέξοδο τους συναδέλφους της πρώην Ιονικής.

Εδώ και αρκετό καιρό έχουμε προσωπική πληροφόρηση για τις ανορθόδοξες διαδικασίες που εφαρμόζουν, οι οποίες ουδεμία, φυσικά, σχέση έχουν με τον σοβαρό και πάνω από όλα ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ χαρακτήρα της αντίστοιχης λειτουργίας της Ιονικής.

Το ποτήρι ξεχειλίζει με πρόσφατη υπόθεση υπεξαίρεσης στη Διεύθυνση Γενικών Υπηρεσιών και Προμηθειών, όπου προφανώς με εντολή του Διευθυντή της Διεύθυνσης Εσωτερικού Ελέγχου, ο ζήλος του Υποδιευθυντή Εσωτερικού Ελέγχου που επιλήφθηκε της υπόθεσης έφτασε σε τόσο υψηλά επίπεδα αφοσίωσης, που σχεδόν ΥΠΑΓΟΡΕΥΣΕ έγγραφη κατάθεση στον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Γενικών Υπηρεσιών και Προμηθειών, ο οποίος είχε τις ελάχιστες δυνατές ευθύνες για το περιστατικό, κάτι που εξηγεί και σε σχετική επιστολή του προς την Διεύθυνση Εσωτερικού Ελέγχου της Τράπεζας. Υπό την πίεση των γεγονότων και τη στιγμή αδυναμίας στην οποία βρέθηκε, ο συνάδελφος αναγκάστηκε να προσυπογράψει τα όσα ουσιαστικά του υπαγόρευσαν.

Το χειρότερο, όμως, και πιο θλιβερό στην όλη υπόθεση είναι ότι οι μέθοδοι αυτές εφαρμόζονται από στελέχη που προέρχονται από την οικογένεια της Ιονικής, είχαν υπηρετήσει στην Διεύθυνση Επιθεώρησης, που διακρινόταν για το υψηλό επίπεδο λειτουργίας της, τιμώντας έτσι με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τον θεσμικό της ρόλο και είχαν γαλουχηθεί με τις αρχές αυτές, τις οποίες τώρα με ευκολία διαγράφουν.

Είναι τουλάχιστον προκλητικό να εκμεταλλεύονται κάποιοι την αγωνία και – σε πολλές περιπτώσεις – την ανάγκη των εργαζομένων να διατηρήσουν τη θέση τους σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς που ζούμε, πιέζοντας τους έως εκεί που δεν πάει άλλο. Ας γνωρίζουν οι «κύριοι» αυτοί ότι ο Σύλλογος μας είναι ενήμερος και την επόμενη φορά δεσμευόμαστε ότι σε παρόμοια μελλοντική περίπτωση, της υπόθεσης θα επιληφθούν οι νομικοί σύμβουλοί του.

Τι άλλο θα κάνουν;

Σε μια ακόμα άδικη και ενορχηστρωμένη καταγγελίας σύμβασης προχώρησε η Τράπεζα σε βάρος στελέχους της προερχόμενο από τους κόλπους της Ιονικής. Συγκεκριμένα η Διοίκηση απέλυσε τον αξιόλογο και ξεχωριστό ήθους συνάδελφο, Νίκο Βρετό, ο οποίος υπηρετούσε σε κατάστημα ΒΙ.ΠΕ. Θεσσαλονίκης.

Αφορμή για αυτό στάθηκε η – σύμφωνα με την Τράπεζα – ολιγωρία του καλού συναδέλφου στην προ έτους περίπου υπόθεση ληστείας («ριφιφι») στο κατάστημα, όπου εργαζόταν. Συγκεκριμένα, επιρριφθήκαν ευθύνες στον Νίκο Βρετό για το θέμα της ασφάλειας των θυρίδων που εκλάπησαν, ευθύνες που βαραινούν αποκλειστικά τον Διευθυντή του συγκεκριμένου καταστήματος. Μάλιστα, υπάρχουν και τα σχετικά στοιχεία για αυτό και είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερόμενου.

Η Διοίκηση της Τράπεζας, λειτουργώντας με τον ίδιο απαράδεκτο τρόπο που λειτουργήσει και στις περιπτώσεις των καταστημάτων Κιάτου και Κορινθίου, περίμενε να συνταξιοδοτηθεί ο Διευθυντής, που προερχόταν από την Πίστεις (σ.σ: τα δικά τους παιδιά δηλαδή), για να μην υποστεί τις προβλεπόμενες ποινές και στη συνέχεια ανακοίνωσε στον συνάδελφο Βρετό την απόλυσή του με το αιτιολογικό που προαναφέραμε.

Η προκλητικότητα κάποιων φαίνεται ότι τελικά δεν έχει όριο. Πέρα από το αντισυνεδελτικό της υπόθεσης, η αναισθησία, η απανθρωπιά και η αναληγσία τους δεν έχει προηγούμενο. Το λιγότερο που μπορούμε να πούμε είναι ότι πρόκειται για μια ανεπίτρεπτη κατάσταση, που δεν μπορεί αν συνεχιστεί άλλο. Ο κόμπος έφτασε στο χτένι.

Αμφισβητούνται τα δικαιώματά μας

Με την Εγκύκλιο αριθ. 106/25.4.2002 της τότε Διεύθυνσης Προσωπικού και νυν Διεύθυνσης Ανθρωπίνου Δυναμικού της Τράπεζας, καθιερώθηκε ειδική τιμολογιακή πολιτική για το προσωπικό της Τράπεζας επί των προϊόντων και των υπηρεσιών, που παρέχονται από την Τράπεζα και γενικότερα τις εταιρίες του

Ομίλου.

Στην εν λόγω Εγκύκλιο, λοιπόν, επισυναπτόταν σχετικός Πίνακας με τα ειδικά προνόμια που ισχύουν για το προσωπικό της Τράπεζας, αλλά και του Ομίλου γενικότερα, συγκεντρωτικά και ανά κατηγορία, βάσει του Τιμολογίου της Τράπεζας, ενώ επίσης συμπεριλαμβανόταν και η επισήμανση για τη δυνατότητα ενημέρωσης των υπαλλήλων, μέσω του εσωτερικού δικτύου ηλεκτρονικής επικοινωνίας, Alpha Bank Intranet.

Αναρωτιόμαστε, λοιπόν, εάν η ενέργεια αυτή χαρακτηρίζεται ως ένα ακόμα «τυχαίο γεγονός» ή κρύβει σκοπιμότητα εντασσόμενη στα πλαίσια γενικότερων περικοπών των παροχών του προσωπικού, αρχής γενομένης από εκείνες που δεν κατοχυρώνονται μέσα από τις Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις.

Ένα ακόμα κεκτημένο δικαίωμα των υπαλλήλων της Τράπεζας αμφισβητείται; Στην εποχή λιτότητας που διανύουμε, η Διοίκησή της αποφάσισε να εναρμονιστεί με τις επιταγές των καιρών και θεώρησε ότι μπορεί να εξοικονομήσει χρήματα εις βάρος των ιδίων των εργαζομένων της, οι οποίοι καθημερινά δίνουν τον δικό τους αγώνα κάτω από δύσκολες συνθήκες για να ανταποκρίνονται στα ανάγκες και τις απαιτήσεις των πελατών της Alpha Bank.

Τελικά, η Διοίκηση προχώρησε στην οριστική κατάργηση του ειδικού τιμολογίου που ίσχυε για τις συναλλαγές των εργαζομένων της και τις τραπεζικές πράξεις που εκτελούσαν για λογαριασμό τους;

Εάν ισχύει αυτό, φαίνεται ότι η Τράπεζα έχει ανάγκη από παραπάνω κέρδη (πόσα πια;) και για ακόμα μια φορά βρίσκει το εύκολο θέμα στο πρόσωπο των υπαλλήλων της, αφήνοντας τους παχυλούς μισθούς κάποιων καλοπληρωμένων και ευνοημένων στελεχών της ανεπηρεάστους.

Κύριοι της Διοίκησης, αναρωτιόμαστε πόσο ακόμα θα σφίξετε το ζωνάρι στους υπαλλήλους σας. Προσέξτε, άνθρωποι είναι και θα πάθουν ασφυξία...

Η στήλη του... Νικολακάκη!

Θυμάστε μια περυσινή επιτυχημένη τηλεοπτική σειρά με τίτλο «Χαρά αγνοείται»; Λοιπόν, σας ενημερώνουμε ότι και το δικό μας σίριαλ συνεχίζεται και σπάει τα... μηχανάκια της AGB. Μόνο που το δικό μας έχει τίτλο «Νικολακάκης αγνοείται»! Σε λίγο θα ανεβάσουμε και τις γνωστές αφίσες αγνοουμένων που βλέπουμε και στο Μετρό, με επικεφαλίδα «Μην τον είδατε;». Η συγκεκριμένη περίπτωση δεν είναι για γέλια, συνάδελφοι, αλλά για κλάματα.

Η κυρία Κονιδάρη έχει, πλέον, την κύρια ευθύνη για την συνεχή και μακρόχρονη αποχή του Νικολακάκη από την εργασία του, από την πώληση της Τράπεζας μέχρι σήμερα (κοντά μια δεκαετία δηλαδή!). Δεν υπάρχει ανάλογο προηγούμενο σε οποιονδήποτε εργασιακό κλάδο, να απέχει δηλαδή εργαζόμενος ΔΕΚΑ ολόκληρα χρόνια από τη εργασία του και να μισθοδοτείται κανονικά, με πλήρη ασφαλιστική κάλυψη σε όλο αυτό το διάστημα.

Θεωρούμε ότι δύο τινά μπορεί να συμβαίνουν. Είτε ο εν λόγω «κύριος» να κατέλθει υποψήφιος σε επόμενες βουλευτικές εκλογές, είτε να κάνει συνδικαλιστική καριέρα στον Σύλλογο του Γκιάτη, στον οποίο και έχει μεταπηδήσει.

Τονίζουμε για ακόμα μια φορά την ευθύνη της Διευθύντριας της Υπηρεσίας Ανθρωπίνου Δυναμικού, κυρίας Κονιδάρη, η οποία περιορίζεται στο να εξαντλεί όλη της την αυστηρότητα σε συναδέλφους με σοβαρά προβλήματα υγείας (αποδεδειγμένα με ιατρικές γνωματεύσεις κρατικών νοσοκομείων).

Εμείς δεν θα πάψουμε ούτε λεπτό να ασχολούμαστε με την υπόθεση αυτή, γιατί πάνω από όλα αποτελεί προσβολή της νοημοσύνης μας, αλλά και της επαγγελματικής συνέπειας όλων των συναδέλφων μας. Ας έχουν υπόψη τους όλοι οι εμπλεκόμενοι σε αυτή τη γελοιότητα, που ανήκει πλέον στα... «Απίστευτα κι' όμως Αληθινά», ότι θα φέρουμε αυτή την ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ στον Κοινοβουλευτικό Έλεγχο της επόμενης Βουλής.

Μια παραπάνω ημέρα άδειας στην 25ετία

Συνάδελφοι,

Σας εφιστούμε την προσοχή σχετικά με μια ακόμα εργασιακή μας κατάκτηση, που επιτεύχθηκε με την υπογραφή της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας των ετών 2008 – 2009.

Συγκεκριμένα, με το άρθρο 3 της Σύμβασης, προβλέπεται η προσαύξηση της κανονικής άδειας κατά μια (1) μέρα, μετά την συμπλήρωση 25ετούς εργασίας.

Δηλαδή, από 1-1-2008, ύστερα από την συμπλήρωση 25ετούς υπηρεσίας ή προϋπηρεσίας, οι εργαζόμενοι δικαιούνται μια (1) επιπλέον εργάσιμη μέρα, δηλαδή συνολικά 26 εργάσιμες ημέρες.

Συνάδελφοι, σε περίπτωση που αντιμετωπίσετε οποιοδήποτε πρόβλημα στην υλοποίηση της παραπάνω ρύθμισης απευθυνθείτε

άμεσα στα μέλη της Διοίκησης του Συλλόγου μας.

Έχει ο καιρός γυρίσματα

Εμείς πάντα πιστεύουμε ότι στη ζωή, αργά ή γρήγορα, σε κάθε περίπτωση αποδίδεται δικαιοσύνη. Κάποιοι την ονομάζουν και Θεία Δίκη. Αυτή πρέπει να ένιωσε για τα καλά στο πετσί του ο κ. Γιάννος Παπαντωνίου, ο οποίος εισέπραξε ένα μεγαλοπρεπέστατο «ΟΧΙ» στην εκδήλωση της επιθυμίας του να κατέλθει για ακόμα μια φορά ως υποψήφιος βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας είχαμε αναφερθεί στο θέμα αυτό, τονίζοντας ότι θα ήταν σάφρον ο πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ, κ. Γιώργος Παπανδρέου, να προσέξει ιδιαίτερα τη συγκεκριμένη περίπτωση και να τον αποβάλει οριστικά από τις εκλογικές λίστες.

Και αυτό, γιατί οι εργαζόμενοι της Τράπεζας, που προέρχονται από την οικογένεια της Ιονικής και πρόσκεινται ιδεολογικά στο ΠΑ.ΣΟ.Κ, θα προβληματίζονταν ακόμα και για το εάν θα τιμούσαν με την ψήφο τους τον συγκεκριμένο πολιτικό φορέα σε περίπτωση που, τελικά, ο συγκεκριμένος κύριος χριζόταν υποψήφιος βουλευτής. Βλέπετε, αρκετοί σε αυτόν τον τόπο διαθέτουμε μνήμη και μάλιστα ισχυρή. Πέρα από αυτό εκφράσαμε την πεποίθηση ότι το μόνο που θα κατάφερνε η επιλογή του Γιάννου μας θα ήταν να φορτωθεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ με πολιτικό κόστος και εκλογικές ζημιές.

Τώρα, λοιπόν, που ο Γιάννος μας απέμεινε μόνος κι έρημος, αποκλεισμένος για τα καλά από τα πολιτικά δρώμενα της χώρας, είμαστε βέβαιοι ότι θα έχει τον χρόνο να αναλογιστεί καλύτερα τη μεγάλη καταστροφή που επέφερε στους χιλιάδες εργαζόμενους της Ιονικής με το ξεπούλημά της δέκα χρόνια πριν. Καταστροφή, την οποία οι εργαζόμενοι και οι οικογένειες τους βιώνουν και θα βιώνουν συνεχώς. Για να κάνει, όμως, κάτι τέτοιο, θα πρέπει να διαθέτει έστω και σε μικρό βαθμό το αίσθημα της ευθύνης, της αυτοκριτικής και της συναίσθησης των όσων έχει κάνει σε όλους εμάς, κάτι για το οποίο θα μας επιτρέψετε να αμφιβάλουμε.

Από την άλλη, διατηρούμε τη βεβαιότητα ότι ο κύριος αυτός δεν θα απαλλαγεί ποτέ από τις Ερινύες που τον κατατρέχουν, γιατί - στο βωμό της σκοπιμότητας και την εξυπηρέτηση συγκεκριμένων συμφερόντων – διέλυσε κυριολεκτικά την αρχαιότερη και πιο εύρωστη ελληνική τράπεζα.

Βέβαια, δεν θα πρέπει να αφήσουμε παραπονεμένο και τον Λάζαρο – Τάκη Αθανασιάδη, ο οποίος εξεδήλωσε την επιθυμία να χριστεί... «εθνοπατέρας»! Ασφαλώς και κανείς δεν πήρε στα σοβαρά την φιλοδοξία του αυτή, αν και ο ίδιος διατράνωνε (στα σοβαρά, δεν έκανε πλάκα) ότι θα είναι υποψήφιος με το ΠΑ.ΣΟ.Κ στον Πειραιά, δίνοντας έτσι την ευκαιρία σε όλους τους πικραμένους να σκάσουν από τα γέλια. Σε αυτές τις δύσκολες εποχές που διανύουμε, κάτι τέτοια χιουμοριστικά διαλείμματα είναι που μας κάνουν λιγάκι να ξεχνιόμαστε και για αυτό ευγνωμονούμε τον Λάζαρο – Τάκη. Στην περίπτωση του ταιριάζει απόλυτα η παροιμία «εκεί που μας χρωστούσανε, μας πήραν και το βόδι». Για να μιλήσουμε και λίγο σοβαρά, αναρωτιόμαστε με ποιες περγαμνές επεδίωξε και πίστευε ο συγκεκριμένος ότι όντως θα είναι υποψήφιος βουλευτής. Μάλλον, λόγω της μεγάλης συνδικαλιστικής του... δράσης (μην γελάτε, συνάδελφοι) και το συνδικαλιστικό μοντέλο «Γκιάτη» που εξυπηρετεί; Σε μια φανταστική και μεταφυσική περίπτωση, όπου το μοντέλο αυτό θα μπορούσε να εισαχθεί στη Βουλή, ίσως και να γινόταν.

Γιατί το κρύβουν;

Είμαστε σίγουροι πως όλοι θα συμφωνήσετε με την άποψη ότι η λειτουργία του συνδικαλιστικού κινήματος δεν εμπίπτει στις... εκκλησιαστικές διαδικασίες. Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν θα πρέπει να απαξιώνεται τόσο πολύ ώστε να οδηγείται, με τη στάση ορισμένων, στον... έξω από 'δω!

Και εξηγήμαστε: Εδώ και τέσσερις με πέντε περίπου μήνες, ο κ. Κωνσταντίνος Βασιματζής έχει παραιτηθεί από την θέση του προέδρου του Συλλόγου Συνταξιούχων της Ιονικής Τράπεζας. Εκτός από την κίνηση αυτή, στη συνέχεια προχώρησε και στην αποχώρηση – παραίτησή του από μέλος του Δ. Σ. του Συλλόγου.

Σε αυτό ακριβώς το σημείο τίθεται το εξής ερώτημα, στο οποίο κάποιοι οφείλουν να απαντήσουν και συνίσταται στο εάν και κατά πόσο ορισμένοι μπορούν να αποκρύπτουν την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ενός προέδρου και στη συνέχεια την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ του συγκεκριμένου ανθρώπου και από μέλος του Δ. Σ.

Επιτρέψτε μας να συμπεράνουμε ότι ένα τόσο... προχωρημένο σχέδιο, μόνο ο Ντίνος με τον Βέργο μπορούν να το σκεφτούν και να το υλοποιήσουν.

Σε άλλη σελίδα της εφημερίδας μας αναφερόμαστε διεξοδικά στο τι ακριβώς συνέβη. Διαβάστε και... θαυμάστε!

Χρειάζεται αλλαγή πλεύσης

Εμείς οι παλιότεροι έχουμε ζήσει την «χρυσή εποχή» του συνδικαλισμού, τόσο σε επίπεδο στελεχών, όσο και στην ανταπόκριση των εργαζομένων στο κάλεσμα των εκπροσώπων του συνδικαλιστικού κινήματος για δράση και της κινητοποίηση των εργαζομένων. Χαρακτηριστικό γνώρισμα εκείνης της περιόδου δεν ήταν άλλο από την αλληλεγγύη που χαρακτήριζε τις ενέργειες αλλά και τη νοοτροπία μας.

Δυστυχώς, η σημερινή πραγματικότητα δεν έχει καμία σχέση με τον καθαρό παλιό καιρό σε όλα της τα επίπεδα και όχι μόνο στη συνδικαλιστική ανταπόκριση των άμεσα εμπλεκόμενων (βλ. εργαζόμενοι, ηγεσίες κ.λπ.). Τότε, αρκούσε μόνο η πληροφόρηση από την τηλεόραση για προκήρυξη απεργίας, ώστε την επόμενη μέρα να νεκρώνουν οι τράπεζες.

Σήμερα, λοιπόν, διαπιστώνουμε με μεγάλη θλίψη ότι η ΑΠΕΡΓΙΑ τείνει (αν δεν έχει γίνει ακόμα) μουσειακό έκθεμα, αφού ελάχιστοι είναι οι συνάδελφοι εκείνοι που έστω και για λόγους λιγότερο συνέπειας και περισσότερο παράδοσης απεργούν, την ώρα που η μεγάλη πλειοψηφία δεν συμμετέχει. Μπορεί η έκφραση να ακούγεται βαριά, όμως δεν απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Το χειρότερο, όμως, όλων είναι ο τρόπος με τον οποίο χειρίζονται οι ηγεσίες των συνδικαλιστικών οργανώσεων και φορέων τις κινητοποιήσεις που γίνονται, απαξιώνοντας ακόμα περισσότερο το συνδικαλιστικό κίνημα.

Αναμφίβολα, κανείς δεν στηρίζει την άποψη ότι η απεργία θα πρέπει να καταργηθεί. Αυτή είναι μια παρωχημένη σκέψη, εκπεφρασμένη από τον αείμνηστο Λάσκαρη (τέως υπουργό Εργασίας στη δεκαετία του '70), που πίστευε ότι είχε καταργηθεί η πάλη των τάξεων. Όμως, οφείλουμε να τονίζουμε ότι έτσι όπως σχεδιάζονται και πραγματοποιούνται σήμερα οι όποιες κινητοποιήσεις γίνονται κατά καιρούς μόνο ζημιά κάνουν και επιτείνουν την αναξιοπιστία των συνδικαλιστών και του κινήματος, κάτι που δυστυχώς σήμερα αποτελεί αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα.

Έχουμε την πεποίθηση ότι δεν υπάρχει άλλη οδός, εκτός από έναν νέο, ανανεωμένο σχεδιασμό, που θα αποφέρει οργανωμένες και δυναμικές συνδικαλιστικές αντιδράσεις, που θα έχουν ευεργετικά αποτελέσματα τόσο για τους εργαζόμενους, όσο και για το συνδικαλιστικό κίνημα. Και αυτό, γιατί θεωρούμε ότι είναι αδιανόητο, σε μια εποχή, κατά την οποία επικρατεί ένα γενικότερο έλλειμμα συνείδησης, αλληλεγγύης και αγωνιστικότητας να επιχειρούμε με παλιές και ξεπερασμένες συνταγές να λύσουμε τον σύγχρονο Γόρδιο Δεσμό της συνδικαλιστικής στασιμότητας και απραγίας.

Σε αυτόν τον νέο σχεδιασμό, πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη:

A. οι αλλαγές που έχουν επέλθει στ επάγγελμα του τραπεζοϋπαλλήλου,

B. η εξέλιξη της τεχνολογίας

Γ. ο εντελώς διαφορετικός τρόπος σκέψης και συμπεριφοράς των εργαζομένων της νεότερης γενιάς.

Τρία σημαντικότερα σημεία που πρέπει να εξετάσουν με προσοχή και ενδιαφέρον οι συνδικαλιστικές ηγεσίες, οι οποίες είναι πού πιθανό να τα αγνοούν παντελώς.

Σημεία, τα οποία θεωρούμε ότι εάν και εφόσον προσεγγιστούν σωστά και γίνουν αντικείμενο ενδελεχούς μελέτης και βάση προβληματισμού και σκέψης, μόνο θετικό πρόσημο μπορούν να προσδώσουν στη σημερινή αρνητική (σ.σ: ο χαρακτηρισμός που αποδίδουμε είναι επεικειής) κατάσταση.

Φωτεινές εξαιρέσεις

Σε μια εποχή που σπανίζουν οι πολιτικοί, οι οποίοι αντιλαμβάνονται σε όλο της το μέγεθος την ευθύνη που έχουν αναλάβει απέναντι στον ελληνικό λαό και το βάρος αυτής, υπάρχουν κάποιοι οι οποίοι κάλλιστα μπορούν να χαρακτηριστούν «φωτεινές εξαιρέσεις».

Είμαστε της άποψης ότι ο υφιστάμενος μηδενισμός της Πολιτικής, αλλά και των εκπροσώπων της, που χαρακτηρίζει την εποχή μας, δεν μπορεί να έχει κανένα θετικό αποτέλεσμα και προσφορά για τον λαό, την πατρίδα και τους θεσμούς, η εύρυθμη λειτουργία των οποίων είναι κάτι παραπάνω από απαραίτητο για την ύπαρξη και διατήρηση του δημοκρατικού πολιτεύματος. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες γενικευμένης παρακμής, διαφθοράς, αδιαφάνειας, γραφειοκρατικών αδιεξόδων και γενικότερης ανεπάρκειας σε ήθος και αξίες, υπάρχει πράγματι ένα σημαντικό κομμάτι πολιτικών ανθρώπων που τιμά και ανταποκρίνεται επάξια στο αξίωμα τους. Επειδή είναι άκρως απαραίτητο στις μέρες μας να παράγεται ΠΟΛΙΤΙΚΗ από τους ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ, εμείς αναφέρουμε μερικούς από τους πιο αξιόλογους πολιτικούς που θεωρούμε ότι πρέπει να επιβραβεύσουμε για την μέχρι τώρα στάση τους.

Από τη Νέα Δημοκρατία, τον Γιώργο Σουφλιά, τον Δημήτρη Σιούφα, τον Άρη Σταθάκη και τον Βύρωνα Πολυδώρα.

Από το ΠΑ.ΣΟ.Κ, τον Απόστολο Κακλαμάνη, τον Θεόδωρο Πάγκαλο, τον Τηλέμαχο Χυτήρη και τον Κώστα Ασκούνη.

Από το ΚΚΕ, τον Σπύρο Χαλβατζή, τον Ορέστη Κολοζώφ και τη συνάδελφο Αλεξάνδρα Μπαλού.

Από τον ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟ, τον Αλέκο Αλαβάνο και τον Γιάννη Δραγασάκη.

Από το ΛΑ.Ο.Σ, το Μάκη Βορίδη και τον Κυριάκο Βελόπουλο.

Οι συγκεκριμένοι πολιτικοί άνθρωποι, ανεξάρτητα από το κόμμα στο οποίο ανήκουν και τις όποιες ιδεολογικές αντιθέσεις που υφίστανται, πρέπει να αποτελέσουν παραδείγματα προς μίμηση για όλους τους πολιτικούς, καθώς διαθέτουν αποδεδειγμένα ήθος και ξεχωριστό τρόπο δράσης και σκέψης, που πρέπει να αντιγραφούν και να υιοθετηθούν ιδιαίτερα από τους νεότερους στην πολιτική κόνιστρα, οι οποίοι – σε αυτή την περίπτωση – μόνο θετικά στοιχεία μπορούν να αποκομίσουν. Αλλά και αυτοί ακόμα οι ψηφοφόροι τους είναι σίγουρο ότι αισθάνονται πως η ψήφος τους δεν πάει χαμένη, όταν βλέπουν ότι οι άνθρωποι αυτοί τους εκπροσωπούν επάξια στον τιμημένο χώρο του ελληνικού κοινοβουλίου.

Ποιούν την νήσσαν!

Η ομάδα του ΤΑΠΙΛΑΤΑ που – πάντα με την συνδρομή του Γκιάτη και με εκλογικές διαδικασίες - «μαϊμού» – συνεχίζει να παριστάνει τη διοίκηση του ΤΑΠΙΛΑΤΑ, αντί να δώσει εξηγήσεις γιατί εμφανίζεται μειωμένος ο ισολογισμός του Ταμείου κατά 72.341.000 ευρώ (!) ποιεί την νήσσαν (κοινώς κάνει την... πάπια) και έχει το θράσος να μας καταγγέλλει για διαστρέβλωση της αλήθειας. Ξεχνούν, όμως, πως οι συνάδελφοί μας δεν τρώνε κουτόχορτο και γνωρίζουν ποια είναι η πραγματικότητα.

Κύριοι, απαντήστε μας. Είναι ή δεν είναι πραγματικότητα ότι η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ του ΤΑΠΙΛΑΤΑ στις 31/12/207 ήταν 469.265.000 ευρώ, ενώ στις 31/12/2008 ήταν 396.924.000 ευρώ, δηλαδή 72.341.000 ευρώ ΛΙΓΟΤΕΡΑ; Ποιος διοικούσε το ΤΑΜΕΙΟ στη συγκεκριμένη χρονική περίοδο και πώς εξηγείται/εξηγείτε μια τόσο μεγάλη μείωση στον ισολογισμό του;

Εφόσον το Ταμείο ανήκει στους ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ του και πρέπει η περιφρούρηση των αποθεματικών του να γίνεται με τους πλέον διαφανείς όρους και επειδή έχουμε ήδη το σοκαριστικό και θλιβερό συνάμα παράδειγμα του Ταμείου της ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ, που δεν μπορεί να καλύψει τις υποχρεώσεις του απέναντι στους συναδέλφους – συνταξιούχους, πιστεύουμε ακράδαντα πως έχουμε την υποχρέωση να καταθέσουμε αναφορά στην Ελληνική Δικαιοσύνη για σοβαρές πράξεις και παραλείψεις της συγκεκριμένης Διοίκησης. Ήδη, νομικοί σύμβουλοι του Συλλόγου μας ερευνούν εξονυχιστικά και επεξεργάζονται πολύ σοβαρά ζητήματα, τα οποία έχουν προκύψει και αφορούν στη λειτουργία του ΤΑΠΙΛΑΤΑ και πολύ σύντομα – αφού, φυσικά, ληφθεί σχετική απόφαση από το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας – θα κατατεθεί μηνυτήρια αναφορά, προκειμένου να βρει η Δικαιοσύνη εάν και από πού προκύπτουν ευθύνες για τη Διοίκηση του Ταμείου. Το ένστικτό μας και η εμπειρία μας από ανάλογες περιπτώσεις μάς λέει ότι η συνέχεια της υπόθεσης θα έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον. Λίγη υπομονή χρειάζεται...

Έχουν... αποθεματικό σε λάσπη!

Για ακόμα μια φορά, το «αξεπέραστο» δίδυμο Ντίνου – Βέργου και η ομάδα τους υπέπεσαν σε ένα πάρα πολύ σοβαρό ολισθήμα. Οι κύριοι αυτοί αποπειρώνται να διαστρεβλώσουν ξανά την αλήθεια, παρουσιάζοντας σαν δικές μας απόψεις και ενέργειες όσα αναφέρονται σε απόσπασμα από το κείμενο αγώνα της «Ιονικής Ενότητας» (σ.σ: που σας κοινοποιήσαμε με σχετική επιστολή μας). Στο κείμενο αυτό δημοσιοποιείται κομμάτι από την ανακοίνωση σχετικά με το ΤΑΠΙΛΑΤΑ του Γενικού Γραμματέα του Ταμείου και στενού συνεργάτη των προαναφερομένων κυρίων, Φώτη Δημήτρουλα, το οποίο εμείς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΑΜΕ στην εφημερίδα μας.

Παράλληλα, τολμούν να διασύρουν συναδέλφους, των οποίων το κύρος, η συνέπεια και το ήθος είναι γνωστά σε όλους μέσα στην Τράπεζα, ισχυριζόμενοι ότι είναι (δήθεν) αντίθετοι με την αύξηση των συντάξεων.

Επανερχόμαστε με το αυτούσιο απόσπασμα του συν. Δημήτρουλα, που δημοσιοποιήσαμε στο προηγούμενο φύλλο μας:

«Το ΤΑΠΙΛΑΤΑ διπλασίασε τις συντάξεις με την περιβόητη άρση του πλαφόν. Τον Μάρτη του 2000 αύξησε εκ νέου και παρανόμως τις συντάξεις κατά 8%. Οι 3.750 συνταξιούχοι έχουν πληρώσει για εισφορές 57 εκ. ευρώ και έχουν εισπράξει ως σήμερα 200 εκ. ευρώ.

Οι σημερινοί 8.000 εργαζόμενοι έχουν πληρώσει τη διαφορά των 143 εκ. ευρώ από τις εισφορές τους. Μερικοί συνδικαλιστές παριστάνουν την 'χρυσόφορα' κυβέρνηση και κάνουν κοινωνική πολιτική με τις εισφορές των μελών του σωματείου τους. Το έτος 2019 και με αυτά τα χάλια δεν θα υπάρχει ούτε ένα ευρώ στο Ταμείο».

Επαναλαμβάνουμε για να το καταλάβουν και οι συγκεκριμένοι κύριοι (βλ. Ντίνος, Βέργος) ότι το απόσπασμα αυτό είναι η ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΨΕΩΝ του Γενικού Γραμματέα του ΤΑΠΙΛΑΤΑ και στενού συνεργάτη των Ντίνου, Βέργου, συν. Φώτη Δημήτρουλα, τις οποίες – όπως προαναφέραμε - έχει δημοσιοποιήσει με σχετική ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ του, αλλά και με έγγραφη αναφορά του προς τη Διοίκηση του ΤΑΠΙΛΑΤΑ.

Οι κύριοι αυτοί δίνουν νέο νόημα στην έννοια «λαστολογία», αφού επιμένουν να εμφανίζουν το παραπάνω απόσπασμα σαν ΑΠΟΨΕΩΣ και ΘΕΣΕΩΣ των στελεχών της «Ιονικής Ενότητας».

Σκεφτείτε ότι δεν έχουν ούτε καν τη κοινή λογική να δηλώσουν, τουλάχιστον, ότι διαχωρίζουν τη θέση τους από αυτή του Γραμματέα – συνεργάτη τους, ο οποίος στρέφεται ξεκάθαρα ΕΝΑΝΤΙΟΝ τους! Στην περίπτωσή τους, η Επιστομή σηκώνει πλέον τα χέρια ψηλά, ανήμπορη να κατανοήσει και αυτή, όπως εμείς, το μέγεθος της κουτοπονηριάς που τους χαρακτηρίζει και τους διακρίνει.

Επιπλέον, ο μέγας προπαγανδιστής, Γκέμπελς, θα ήταν πολύ υπερήφανος για τους... άριστους μαθητές του, καθώς βρέθηκαν οι άνθρωποι εκείνοι που εφαρμόζουν στην εντέλεια την ρήση του «ρίξε λάσπη, ρίξε λάσπη, κάτι θα μείνει στο τέλος». Συνάδελφοι, η ανοχή μας εξαντλήθηκε. Για τον λόγο αυτό, ενάντια στη διαστρέβλωση των γεγονότων που επιχειρούν, υποβάλλουμε ΜΗΝΥΣΗ κατά των κατ' επάγγελμα συκοφαντών.

Σε αυτή τη δύσκολη απ' όλες τις απόψεις περίοδο που διανύουμε, αναγκάσαμε να ασχολούμαστε με αυτή την επεικειώς ακραία –πλέον – μειοψηφία, που παριστάνει τη Διοίκηση του Συλλόγου Συνταξιούχων. Το βέβαιο είναι ότι αφενός θα τεθούν στο περιθώριο από τους χιλιάδες συναδέλφους – συνταξιούχους, αφετέρου θα υποστούν και τις συνέπειες των πράξεών τους, όταν – αργά ή γρήγορα – εκδικαστεί η βρώμικη αυτή υπόθεση.

Είναι θρασύτατοι και ιδιοτελείς!

Οι γνωστοί «περιθωριακοί» συνοδοιπόροι του Γκιάτη, που αποτελούν πλέον μα θλιβερή μειοψηφία, έχουν το ΘΡΑΣΟΣ να θέτουν ερωτήματα προς τον Σύλλογό μας, στην τελευταία έκδοση της εφημερίδας «Ο Συνταξιούχος της Ιονικής», σχετικά με τα ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ του Απεργιακού μας Ταμείου και την χρήση τους.

Η Διοίκηση του Συλλόγου Εργαζομένων της Ιονικής (ΣΥΙΛΤΕ) απολαμβάνει της εμπιστοσύνης της συντριπτικής πλειοψηφίας των μελών του Συλλόγου, την οποία έχουν εκφράσει στο σύνολό τους, πάντα μέσα από ΑΔΙΑΒΑΗΤΕΣ και ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ διαδικασίες, χάρη στη ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ και την ΟΡΘΟΘΗΤΑ, με την οποία χειριζόμαστε τα πολύ σημαντικά θέματα, που αφορούν όλους μας. Τα μέλη του Συλλόγου μας είναι εκείνα που έχουν ομόφωνα αποφασίσει, μέσα από ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ, να στηρίζονται οικονομικά οι άδικο απολυμένοι συνάδελφοι και να καλύπτονται από το Απεργιακό Ταμείο όλοι οι εργαζόμενοι, οι οποίοι προσφεύγουν στη Δικαιοσύνη κατά της Τράπεζας, είτε για καταγγελία σύμβασης, είτε για βλαπτικές μεταβολές, είτε για διεκδικήσεις προαγωγών, είτε για παράνομες μεταθέσεις – μετακινήσεις και για όσα θίγουν την εργασιακή τους υπόσταση, καθώς και την τιμή και την υπόληψή τους.

Τα αποτελέσματα των προσπαθειών και των αγώνων που δίνουμε καθημερινά είναι γνωστά. Δεν είναι τυχαίο, ούτε συμπτωματικό το ότι είμαστε ο μόνος Σύλλογος στην Ελλάδα με τις περισσότερες δικαιώσεις εργαζομένων – μελών κατά της Τράπεζας σε δικαστικό επίπεδο.

Άλλωστε, την απάντηση στους κυρίους αυτούς έδωσαν πρόσφατα για ακόμα μια φορά οι συνάδελφοί μας υπερψηφίζοντας με ποσοστό 100% τους Διοικητικούς και Οικονομικούς Απολογισμούς του Συλλόγου μας.

Ας το βάλουν καλά στο μυαλό τους. ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΙΔΙΟΙ. Διότι αυτοί, που παριστάνουν σήμερα τη Διοίκηση του Συλλόγου Συνταξιούχων έχουν ως βασική τους επιδίωξη να διορίζουν στην Τράπεζα όλη τους την οικογένεια, έχοντας εγκαταλείψει κάθε διεκδίκηση προς όφελος των συναδέλφων συνταξιούχων, που θα έπρεπε να είναι το μοναδικό τους μέλημα και η κύρια υποχρέωσή τους, απέναντι στα μέλη του Συλλόγου τους. Φαίνεται ότι ο βασικός και μεγάλος στόχος τους είναι να αποτελούν δεκανίκι για τον κ. Γκιάτη και τον Σύλλογό του και κατ' επέκταση για τη Διοίκηση της Τράπεζας. Όλοι γνωρίζουν ότι το μόνο με το οποίο ΔΕΝ ΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ η Διοίκηση του Συλλόγου Συνταξιούχων είναι οι ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ : ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΚΟΥΖΗ

Ο μήνας Σεπτέμβρης ή τρυγητής ήταν και είναι ο μήνας που ανοίγουν τα σχολεία. Το μικρό διάλλειμα του καλοκαιριού δίνει τη θέση του ... σάκα. Από την ξενοιασιά και τις "πηλάδες" στα θρανία και τις αίθουσες.

Όταν λέμε σάκα εννοούμε το πολύχρωμο υφαντό σακκούλι που με ένα "μποβίτι" το κρεμάγαμε σταυρωτά στο λαιμό και το ρίχναμε στην πλάτη. Έφθανε πίσω μας μέχρι την "κωλότσεπη" του παντελονιού. Η σάκα είχε μέσα το ίδιο περιεχόμενο για όλους τους μαθητές. Δηλαδή είχε την "πλάκα" και το αναγνωστικό. Η πλάκα ήταν ένας μαυροπίνακας σε σμίκρυνση. Παράλληλόγραμμος με ξύλινο πλαίσιο. Σε μια τρύπα του ξύλου αυτού είχε προσδεθεί με σπάγγο το κοντύλι και το σφουγγάρι. Το σφουγγάρι τώρα είχε την ποικιλία του ως προς την ύλη κατασκευής του. Μπορεί να ήταν ένα κομματάκι γνήσιο σφουγγάρι από αυτά που βγάζουν οι σπογγαλιείς της Καλύμνου. Μπορεί να ήταν και κάτι απλούστερο και ευκολότερο: ένα πανάκι δηλαδή από ύφασμα μαζεμένο κουβαράκι. Στην πλάκα επάνω γράφαμε με το κονδύλι και το σβήναμε με το σφουγγάρι. Στη μια της όψη γραμματική και αντιγραφή και στην άλλη της που ήταν χαραγμένη σε μικρά τετραγωνάκια αριθμητική. Το κοντύλι τώρα έπρεπε να το πιάνουμε επιδέξια, "μελεβά" για να μην χαράζει στην πλάκα και την καταστρέφει. Η πλάκα είχε μαύρο φόντο και το κοντύλι άφηνε πάνω της άσπρα γράμματα.

Έτσι με την πλάκα και το αναγνωστικό μαθαίναμε γραφή (γραμματική και αριθμητική) και ανάγνωση. Με την πάροδο του χρόνου και με την προαγωγή μας στην επόμενη τάξη του Δημοτικού το περιεχόμενο της σάκας εμπλουτιζόταν. Στην αρχή με τετράδιο, μολύβι (το λέγαμε και βολύμι) και γόμα. Μετά ανάλογα με την οικονομική μας δυνατότητα και ανάλογα με το αν είχαμε και που "θείο" εμφανιζόταν καμμία ξύστρα ή καμμία κασετίνα ξύλινη. Σπανίως βλέπαμε και τα χρώματα. Ξύλινα δηλαδή χρωματιστά μολύβια.

Αργότερα είδαν το φως τα πρώτα βοηθητικά βιβλία. Δηλ., ιστορία, θρησκευτικά, γεωγραφία και φυσική ιστορία. Ένας ή δύο μαθητές σε κάθε τάξη μπορούσαν να προμηθευτούν αυτά τα βοηθητικά βιβλία. Και αυτά δεν τα αγόραζαν. Τους τα έστελναν οι θείοι. Δεν υπήρχε τότε η δωρεάν παιδεία και η δωρεάν... καταστροφή των βιβλίων από τους μαθητές στο τέλος της σχολικής χρονιάς. Τα οικονομικά μας περιοριζόντουσαν μόνο στην αγορά πλάκας κοντυλιού και αναγνωστικού. Τα μαθήματα έπρεπε να τα "πιάνουμε από την παράδοση". Δανειζόμαστε λοιπόν τα βοηθητικά βιβλία από τους "εύπορους μαθητές" που τα είχαν και εκ περιτροπής τα διαβάζαμε. Μάλιστα σε λίγο καταλάβαμε ότι οι εκδόσεις "ΑΤΛΑΝΤΙΣ" είχαν βγάλει καλλίτερα βιβλία από τις εκδόσεις "ΚΑΜΠΑΝΑ". Οι σάκες με τον καιρό πέρασαν από την εποχή του υφαντού λαζουρωτού σακκουλιού στην εποχή με τις πάνινες καφέ σάκες του εμπορίου. Πρώτος ο Ντίνος του Φίλιππα φόρεσε καινούργια δερμάτινη τσάντα στην πλάτη του. Του την έστειλε ένας θείος από το Άργος. Την περιεργαζόμαστε λοιπόν σαν εξωγήινο αντικείμενο. Και ο Ντίνος καμάρωνε για τη σάκα του σαν "γύφτικο σκερπάνι". (Ντίνο, με συγχωρείς, για να γελάσουμε

το γράφω). Στητός λοιπόν και καμαρωτός πηγαινοερχότανε επιδεικνύοντας τη σάκα του και ας μην είχε τίποτα μέσα!

Ακολούθησαν κι άλλες "αγοραστές" σάκες: Ο Μίμης της Μαριάνθης, ο Γιάννης του Παπά, ο Συμεών κ.λ.π. Κάποτε ένα Πάσχα μου έστειλε κι εμένα δώρο από τη Σπάρτη ο θείος μου ο Ντίνος Παπαθεοδώρου μια πάνινη καφέ ωραία σάκα. Με τσέπη, θήκες και δερμάτινα λουριά. Την έστειλε με τον Γιάννη τον Νταλιάνη. Ο Γιάννης την έφερε στο σπίτι μας και επειδή προφανώς δεν μας βρήκε, την κρέμασε στην πόρτα της εισόδου. Μένουμε τότε στο ισόγειο σπιτάκι του Κοσμά. Η γίδα μας την εποχή εκείνη είχε γεννήσει δύο κατσικάκια. Το ένα από αυτά, δεν ξέρω τι του μύρισε από τη σάκα, πλησίασε την πόρτα κι άρχισε να πιπιλάει και να μασάει το δερμάτινο λουρί της σάκας που κρεμότανε από την εξώπορτα κι έφθανε στο στόμα του. Το λουρί αυτό είχε τρυπίτσες κι έκλεινε εξωτερικά τη σάκα περνώντας μέσα από την εξωτερική θήκη της που είχε ένα χαλκά θηλιά για ασφάλεια.

Ο διαβολάκος μασώντας το "ψειδί" το βρήκε μαλακό και αλμυρό. Συνέχισε λοιπόν να το μασουλάει μέχρι που αυτό μίκρυνε "φαφάτιασε" οι τρυπίτσες του χάθηκαν και δεν έφτανε να περάσει στην μικρή μεταλλική θηλιά και να κλείνει την σάκα εξωτερικά. Όταν είδα τη σάκα χάρηκα και αμέσως την άρπαξα στα χέρια μου. Όμως ήταν κουτσουρεμένη. Κρίμα την χαρά μου και τις προσδοκίες μου. Τι να κάνω τώρα; Τελικά την επιδιορθώσαμε με ένα πρόσθετο ψειδί στον μπαρμπα Χρήστο τον Τσιατά και την φόρεσα στην πλάτη μου. Ήταν η σειρά μου να καμαρώνω. Σαν άλογο που φοράει καινούργια σέλα! Σεπτέμβρης λοιπόν και όλοι θυμόμαστε τις πρώτες εμπειρίες μας στο Δημοτικό Σχολείο. Από τις αρχές του μήνα το ασπρίζαμε, βάφαμε τους πίνακες με μαύρο χρώμα και σκουπίζαμε το πάτωμα. Το τρίβαμε δηλαδή με νερό και κλαδιά από κυπαρίσι για να μυρίζει ωραία. Του ρίχναμε και "όχρα" για να πάρει κίτρινο χρώμα. Το πάτωμα όμως του σχολείου είχε και τρύπες, εκεί μέσα μας έπεφταν καμιά φορά οι "μπιλίες" που παίζαμε στα διαλείμματα ή καμιά μικρή γόμα. Δεν μπορούσες να τις βγάλεις. Τις

έχανες,

Στην καλλιγραφία και ορθογραφία είχαμε καθημερινή εξάσκηση. Με κονδυλοφόρο, με μελανοδοχείο και πένα. Η πέννα ήταν τύπου "πάπιας". Μπορεί όμως να ήταν και τύπου "χήνας" που έγραφε πιο φαρδιά γράμματα. Εκεί να δεις συναγωνισμό στην καλλιγραφία!

Τα μολύβια μας στην αρχή τα ξύναμε με ξυραφάκια. Αργότερα αποκτήσαμε κοινόχρηστη ξύστρα. Μας την έστειλε από την Αμερική ο πατριώτης Άγγελος Σηπλιώπουλος ο επονομαζόμενος "Μπροούκλης". Ακόμα μας είχε στείλει ραδιόφωνο που λειτουργούσε με μπαταρία. Το πρώτο ραδιόφωνο του χωριού! Τέλος μας είχε στείλει και μηχανές να κουρευόμαστε.

Γι'αυτές και για άλλες δωρεές τον είχαμε ανακηρύξει μεγάλο δωρητή του Σχολείου μας. Η ξύστρα λοιπόν (που έμοιαζε με μικρό μύλο που κόβει κρέας σε κυμά) ήταν βιδωμένη στο παράθυρο και κάθε ένας πήγαινε και έξιανε το μολύβι του. Έκανε ωραία μύτη στα μολύβια μας.

Η "πλάκα" λοιπόν ήταν ο θησαυρός και το φυλακτό μας. Έπρεπε να την διατηρήσουμε σώα γιατί εύκολα έσπαγε. Και τη σάκα επίσης. Δεν υπήρχαν περιθώρια για αγορά άλλης σάκας. Τα δε βιβλία τα προσέχαμε ως κόρην οφθαλμού.

Έβλεπες λοιπόν τα πρωτάκια άλλα να έρχονται θαρρετά προς το σχολείο και άλλα δισταχτικά. Μερικά φοβισμένα τα ακολουθούσε η μάνα πίσω τους σε μικρή απόσταση. Αν κάποιος δεν ήθελε να προχωρήσει και "στηλωνε" τα πόδια σαν τα συμπαθή τετράποδα τότε έβγαινε από την αίθουσα ο δάσκαλός μας ο μεγάλος παιδαγωγός Γιάννης Χούπας και απευθυνόμενος προς την μάνα που το συνόδευε της έλεγε : "Αστο ελεύθερο το παιδί, αφού έρχεται μόνο του στο σχολείο, δεν το βλέπεις; Πήγαινε σπίτι εσύ να μαγειρέψεις". Αμέσως ο μικρός μπόμπιρας άλλαζε στάση, τα πόδια του ξεκόλαγαν και έτρεχε θαρρετά για την τάξη του.

Αυτή λοιπόν ήταν η θαυμαστή παιδαγωγική κοινωνία του σχολείου μας. Είμαστε περήφανοι και τυχεροί που μάθαμε τα πρώτα μας γράμματα σε κείνο το σχολείο, με εκείνες τις συνθήκες.

ΣΕ ΠΛΗΡΗ ΠΑΡΑΚΜΗ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

Ποιοί και γιατί αποκρύπτουν την παραίτηση Βασματζή από την προεδρεία και το Δ. Σ. του Συλλόγου Συνταξιούχων;

Επί μια τριετία εκφράζουμε τις βαθιές μας ανησυχίες και την αγωνία μας για την κατάσταση που επικρατεί στον Σύλλογο Συνταξιούχων. Με συγκεκριμένα στοιχεία και ντοκουμέντα έχουμε αναδείξει την παρακμή και την απόλυτη διάλυση, στην οποία έχει οδηγήσει το Σύλλογο η ομάδα του Ντίνου και Βέργου. Αν και έχουν δει πολλά τα μάτια μας μέχρι σήμερα από αυτούς του κυρίου, ποτέ δεν πιστέψαμε ότι θα μπορούσαν να φτάσουν στο σημείο να συγκαλύπτουν επί οχταμήνου (σ.σ. από τον Φεβρουάριο του 2009) την παραίτηση του (πρώην) προέδρου του Συλλόγου, κ. Βασματζή. Αναρωτιόμαστε εάν υπάρχει ανάλογο προηγούμενο στα συνδικαλιστικά χρονικά, με τα μέλη ενός συλλόγου να αποκρύπτουν την παραίτηση του προέδρου τους. Δεν πρέπει οι συγκεκριμένοι άνθρωποι να δώσουν εξηγήσεις και απαντήσεις στους συνταξιούχους συναδέλφους τους για ποιόν λόγο προχώρησαν σε αυτή την κίνηση; Εάν κάποιοι θεωρούν ότι και αυτή η περίπτωση δεν αποτελεί παράβαση καθήκοντος και συνδικαλιστική διαστρόφη, τότε έχουμε χάσει παντελώς το μέτρο.

Κύριοι, μάλλον δεν έχετε αντιληφθεί ότι ο Σύλλογος Συνταξιούχων δεν αποτελεί «μαγαζάκι» σας. Δεν γνωρίζετε ότι, από τη στιγμή που το Σωματείο υπάγεται στον Αστικό Κώδικα, στοιχειώδης υποχρέωσή σας είναι η δημοσιοποίηση των όποιων εξελίξεων και αλλαγών στη λειτουργία του, πόσω δε μάλλον ένα σημαντικότατο γεγονός, όπως η παραίτηση του προέδρου του.

Εμείς, επειδή γνωρίζουμε πολύ καλά τα πρόσωπα που εμπλέκονται στην υπόθεση και τον τρόπο με τον οποίο σκέφτονται και λειτουργούν, δεν μας προκάλεσε έκπληξη αυτό που συνέβη. Παράλληλα, είμαστε βέβαιοι πως όταν (σύντομα) απομακρυνθεί η σημερινή ομάδα από τον Σύλλογο, θα δουν ακόμα περισσότερα τα μάτια μας.

Επειδή δεν συνηθίζουμε να μιλάμε χωρίς στοιχεία, από την πλευρά μας είμαστε υποχρεωμένοι – αφού δεν το έκαναν αυτοί οι κύριοι ως όφειλαν – να σας παραθέσουμε την παραίτηση Βασματζή (από την θέση του προέδρου, αλλά και από μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου), η οποία άλλωστε κοινοποιήθηκε όπως προβλέπεται με δικαστικό επιμελητή στον Σύλλογο Συνταξιούχων.

Η πρώτη παραίτηση (από τη θέση του προέδρου) έγινε στις 25-02-09 και η δεύτερη παραίτηση (από μέλος του Δ.Σ.) στις 03-06-09. Επειδή ο Σύλλογος Συνταξιούχων έχει μια ιστορία, την οποία όλοι πρέπει να σεβόμαστε, έχουμε την υποχρέωση – μπροστά στη γενικευμένη ανησυχία του συνόλου των συνταξιούχων

συναδέλφων – να αναλάβουμε πρωτοβουλίες, οι οποίες θα δρομολογήσουν τις διαδικασίες για την απομάκρυνσή της συγκεκριμένης ομάδας από τον Σύλλογο Συνταξιούχων, καθώς οι άνθρωποι που την απαρτίζουν ουδεμία σχέση έχουν με την προάσπιση των συμφερόντων των μελών του. Όπως έχει αποδειχθεί στο παρελθόν και συνεχίζεται να αποδεικνύεται, μοναδικό τους μέλημα είναι η διαρκής παροχή στήριξης στον Γκιάτη και τον «σύλλογό» του. Το τραγικότερο όλων είναι ότι δεν έχουν καμία γνώση των προβλημάτων και των σημαντικών θεμάτων που απασχολούν τους συναδέλφους συνταξιούχους.

Επειδή, όμως, οι καιροί είναι δύσκολοι και οι εξελίξεις τόσο στα ασφαλιστικά, όσο και στα υπόλοιπα καίρια ζητήματα του Κλάδου Πρόνοιας (βλ. ΕΦΑΠΑΞ), αλλά και του Ταμείου Υγείας έχουν καταγυστικούς ρυθμούς, κρίνεται αναγκαίο να επέλθει το συντομότερο δυνατό η σοβαρότητα, το ήθος και η συνέπεια στον Σύλλογο Συνταξιούχων.

Μέσα στις επόμενες ημέρες θα αποστείλουμε διακήρυξη και μήνυμα μέσω των οποίων θα προτείνουμε πρόσωπα και την πιο ενδεδειγμένη δυνατή λύση για να βγει ο Σύλλογος από το αδιέξοδο, στο οποίο τον έχουν οδηγήσει οι κύριοι αυτοί. Και να είναι σίγουροι ότι σύντομα θα λογοδοτήσουν. Ο καιρός γαρ εγγύς...

ΠΡΟΧΩΡΟΥΜΕ ΕΝΩΜΕΝΟΙ

Η ΟΤΟΕ ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΣΤΗ ΣΩΣΤΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 2009

Μια από τα ίδια πιστεύουμε ότι θα έχουμε και στη φετινή διαδικασία για την υπογραφή της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, που επιδιώκει η ΟΤΟΕ και αυτό, γιατί μετά τον πρωτοφανή ισχυρισμό της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών ότι δεν είναι εργοδοτική οργάνωση, η υπόθεση εξελίσσεται περίπου όπως και πέρυσι. Τότε που, τελικά, οι Τράπεζες υποχρεώθηκαν να υλοποιήσουν την απόφαση της Διαιτησίας, παρότι μέχρι σήμερα δεν την αποδέχονται και με κάθε ευκαιρία τη αμφισβητούν.

Φέτος, βέβαια, υπέπεσαν σε ακόμα μεγαλύτερο ολισθημα, αφού επεδίωξαν να δικάσουν ασφαλιστικά μέτρα στις 20 Αυγούστου (μέσα στην καρδιά του καλοκαιριού!) κατά της ΟΤΟΕ και του ΟΜΕΔ (Οργανισμός Μεσολάβησης Διαιτησίας). Με τον τρόπο αυτό, η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών και εννιά (9) Τράπεζες επιδιώκουν να χρησιμοποιήσουν τη Δικαιοσύνη, για αναστείλουν, να αμφισβητήσουν και τελικά να καταργήσουν τη διαδικασία της μεσολάβησης και τη λειτουργία του ΟΜΕΔ. Ταυτόχρονα, αποσκοπούν ξεκάθαρα στη καταστράτηγηση των θεσμών και των κανόνων του Συντάγματος και των νόμων που διέπουν μια δημοκρατική κοινωνία.

Το προκλητικότερο, όμως, στην όλη υπόθεση είναι η στάση που κρατά η Κυβέρνηση, η οποία στέκεται στην άκρη άπραγη, ως απλός παρατηρητής των γεγονότων. Προφανώς, ο ρόλος του ηθικού αυτουργού στις αυθαιρεσίες των Διοικήσεων είναι αυτός, τον οποίο γνωρίζει (και έχει συνηθίσει) να ερμηνεύει καλά. Θα μπορούσε, μάλιστα, να πει κανείς ότι οι Τράπεζες απολαμβάνουν της πλήρους ανοχής της κυβέρνησης.

Σημειώστε ότι την ίδια δριμεία κριτική ασκούμε και θα ασκήσουμε και στη νέα κυβέρνηση που θα εκλεγεί, όποια κι αν είναι αυτή, σε περίπτωση που επιδείξει την ίδια προκλητική και φιλοεργοδοτική συμπεριφορά.

Για να καταδείξουμε το μέγεθος του προβλήματος σάς παραθέτουμε αυτούσιο το σχόλιο της ΟΤΟΕ σχετικά με την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί:

«Η συγκρότηση ενός ΜΑΥΡΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ της εργοδοσίας εναντίον της ΟΤΟΕ αλλά και εναντίον του συνόλου των εργαζομένων στη χώρα μας, είναι γεγονός. Αποδεικνύουν, έτσι, οι εργοδότες στην ελληνική κοινωνία τις πραγματικές τους προθέσεις «να τελειώνουν» οριστικά με την ΟΤΟΕ και τις κλαδικές ΣΣΕ προκειμένου να υλοποιήσουν ανενόχλητοι το σχέδιο που μεθόδευαν από καιρό για κατάργηση ΟΛΩΝ των συμβάσεων.

Είναι, πλέον, εμφανές, ότι οι εργοδότες με την ανοχή

της κυβέρνησης επιδιώκουν να αξιοποιήσουν την κρίση, προκειμένου να περιορίσουν, τα δικαιώματα των εργαζομένων και να εξαφανίσουν τις δικλείδες ασφαλείας που τα κατοχυρώνουν.

Η ΕΕΤ έφτασε στο σημείο να διατυπώνει ανεπίτρεπτες αιχμές κατά του ανεξάρτητου θεσμού της Μεσολάβησης και της Διαιτησίας και να κοινοποιεί εξώδικη δήλωση της που έστειλε προς την ΟΤΟΕ και τον ΟΜΕΔ στον απερχόμενο και ήδη αποχωρήσαντα Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Σανιδά, στην προσπάθειά της να εκφοβίσει τους λειτουργούς του ΟΜΕΔ και της Δικαιοσύνης.

Είναι οι ίδιοι οι τραπεζίτες που συγκροτούν την ΕΕΤ και που πριν λίγους μήνες κατέφευγαν στην κρατική βοήθεια (δηλαδή στα χρήματα των Ελλήνων φορολογούμενων) για να ξεπεράσουν την οικονομική κρίση και λίγους μήνες μετά, παραμένοντας προκλητικά αμετανόητοι, επιτίθενται στους εργαζομένους και στην συνδικαλιστική τους εκπροσώπηση αλλά και στους θεσμούς της Δημοκρατίας της χώρας μας».

Εύκολα μπορεί και ο πιο αδαής με τα τεκταινόμενα να συμπεράνει ότι η μεθοδευμένη προσπάθεια για την κατάργηση του θεσμού της Διαιτησίας αποτελεί μονόδρομο για τους Τραπεζίτες.

Ήδη, από τις 14 Σεπτεμβρίου, έληξε η προθεσμία που είχαν, για να συμμετάσχουν στη διαδικασία μεσολάβησης. Τα πράγματα είναι απλά: Αφού αποφάσισαν να απόσχουν από την συγκεκριμένη διαδικασία, ο Μεσολαβητής, όπως έχει τη υποχρέωση, προχωράει στον ορισμό Διαιτητή, ο οποίος – αφού ακούσει και τις δύο πλευρές (δηλαδή, την ΟΤΟΕ, αφού η άλλη πλευρά απέχει) – βγάζει την απόφασή του.

Επομένως, όπως και πέρυσι, έτσι και φέτος πιστεύουμε ότι η υλοποίηση της Συλλογικής Σύμβασης 2009 θα ολοκληρωθεί από τη Διαιτησία μετά από ενάμιση (1,5) μήνα και λόγω εκλογών μετά από δυο (2).

Είμαστε βέβαιοι ότι η ΟΤΟΕ, μαζί με τις Πρωτοβάθμιες Συνδικαλιστικές της Οργανώσεις, θα κάνει όπως πάντα το ιστορικό της χρέος, δίνοντας τη μάχη της υπεράσπισης των κλαδικών Σ.Σ.Ε, με όλα τα μέσα που διαθέτει.

Πέρα από τα παραπάνω, εάν υπάρχει κυβέρνηση που κυβερνά (έστω και στοιχειωδώς) οφείλει να αναλάβει τις ευθύνες της απέναντι στο κοινωνικό σύνολο, που την έχει τιμήσει και εμπιστευτεί με την ψήφο του, στους θεσμούς, αλλά και την ίδια τη Δημοκρατία.

Ο κόμπος έφτασε στο χτένι, κύριοι. Οι τραπεζοϋπάλληλοι δεν δίνουν άλλα περιθώρια για προκλητικές και αδιάλλακτες συμπεριφορές και να είστε σίγουροι ότι δεν θα ανεχθούν τη συνέχιση της πολιτικής ανοχής και της κυβερνητικής υποτέλειας στους τραπεζίτες. Και να είναι όλοι οι εμπλεκόμενοι σίγουροι ότι οι εργαζόμενοι στις Τράπεζες θα προχωρήσουν αταλάντευτα με ενότητα και πίστη για την υπεράσπιση των εργασιακών τους δικαιωμάτων και την εν γένει προάσπιση του συνδικαλιστικού κινήματος στον τραπεζικό χώρο.

Νέες αποφάσεις Δικαστηρίων

Μπαράζ νέων δικαστικών αποφάσεων δικαιώνει συναδέλφους της Ιονικής, οι οποίοι με την αρωγή του Συλλόγου μας δικαιώνονται στον δίκαιο αγώνα τους κατά της Τράπεζας.

Παναγιώτης Χριστοδουλόπουλος

Με την απόφαση 3966/2009 του Εφετείου Αθηνών κρίθηκε ότι ο συνάδελφος ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΩΣ παραλείφθηκε από την προαγωγή στο βαθμό του Εντεταλμένου Διευθυνσης το 2001. Βάσει της απόφασης αυτής, του έχουν επιδικαστεί αναδρομικές διαφορές αποδοχών ύψους 8.312,96 € και για ηθική βλάβη 6.000 €.

Η απόφαση αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία, διότι αφενός δέχεται ότι συνεχίζει να ισχύει ο Οργανισμός Προσωπικού της τέως ΙΛΤΕ, αφετέρου διότι δέχεται ότι η μετά τη συγχώνευσή της ΙΛΤΕ τοποθέτησή του ως απλού υπαλλήλου (χωρίς ανάληψη θέσης ευθύνης ανάλογης της προϋπηρεσίας του και της ενεργού προσφοράς του επί της ΙΛΤΕ και παρά τις διαμαρτυρίες του) συνιστά αδικαιολόγητη και δυσμενή μεταχείρισή του εκ μέρους της Τράπεζας και συνεπώς δεν λαμβάνεται υπόψη ως στοιχείο, βάσει του οποίου μειονεκτεί έναντι των υπολοίπων προαχθέντων.

Την υπόθεση χειρίστηκε νομικά η δικηγόρος, κ. Π. Πετρόγλου.

Αθανάσιος Γιαννακόπουλος

Με την απόφαση 1227/2009 του Πρωτοδικείου Αθηνών ο συνάδελφος προάγεται στο βαθμό του Εντεταλμένου Διευθύνσεως από 01/01/2003. Του έχει επιδικαστεί επίσης ποσό 1000€ λόγω ηθικής βλάβης

Καθώς και το ποσό των 300 € για δικαστικά έξοδα.

Την υπόθεση χειρίστηκε νομικά ο δικηγόρος κ. Ν. Πολυχρονιάδης.

Μαλαματή Σιαφάκα

Με την απόφαση 2077/2009 του Πρωτοδικείου Αθηνών δικαιώνεται η συνάδελφός μας και προάγεται στον βαθμό της Τμηματάρχη Α' από 01.01.2001. Της έχει επιδικαστεί το ποσό των 3.000 ευρώ, με το νόμιμο τόκο.

Την υπόθεση χειρίστηκε νομικά ο δικηγόρος κ. Μ. Αρμάος.

Μαρίνα Γαλανού

Με την απόφαση 2220/2009 του Πρωτοδικείου Αθηνών δικαιώνεται η συνάδελφος Μαρίνα Γαλανού και υποχρεώνεται η Τράπεζα να της καταβάλει την προβλεπόμενη αποζημίωση. Η υπόθεση αυτή αποτελεί εφαρμογή του Νόμου 3198/1955 (παλιότερα Νόμος 2112/20) που προβλέπει την καταβολή αποζημίωσης από την Τράπεζα σε όσους συναδέλφους αποχωρούν ή συνταξιοδοτούνται. Για την υποχρέωση αυτή της Τράπεζας σας έχουμε ενημερώσει κατ' επανάληψη μέσω της εφημερίδας μας, συνάδελφοι. Συνάδελφοι, σας υπενθυμίζουμε ότι η προθεσμία διεκδίκησης του προαναφερομένου δικαιώματός μας είναι ΕΞΙ (6) μήνες από την ημερομηνία συνταξιοδότησης ή αποχώρησής.

Η δικαίωση της Συνάδελφου, με την αρωγή του Συλλόγου μας, αποδεικνύει περίτρανα ποιος Σύλλογος ΘΕΛΕΙ και ΜΠΟΡΕΙ να διεκδικήσει με επιτυχία τα νόμιμα δικαιώματά μας.

ΔΙΕΛΥΣΑΝ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ

Ο κατήφορός τους συνεχίζεται με αμείωτους ρυθμούς!

Είναι γνωστό σε όλους, το ενδιαφέρον και η υπευθυνότητα με την οποία προσεγγίζουμε τα θέματα του Ταμείου Υγείας. Για αυτό και αναφερόμαστε ανελλιπώς με σχετικά δημοσιεύματα στον κατήφορο, στον οποίο το έχουν οδηγήσει με την αμέλεια και την αδιαφορία τους οι γνωστοί ανευθυνούπεύθυνοι! Τα δημοσιεύματα αυτά, αλλά και οι επιστολές σχετικά με το θέμα που έχουμε στείλει από την πλευρά μας σε πολλούς φορείς είχαν σαν αποτέλεσμα πρόσφατα να ασχοληθούν με το ζήτημα της άθλιας λειτουργίας του Ταμείου Υγείας μας ακόμα και ΜΜΕ πανελληνίας εμβέλειας. Όλοι εμείς, που έχουμε ζήσει την υποδειγματική λειτουργία του ΤΑΠΙΑΤ στον τομέα της υγείας πραγματικά νοσταλγούμε εκείνη την περίοδο, που καμία σχέση δεν έχει με την τραγική κατάσταση, την οποία βιώνουμε όλοι μας σήμερα. Η ευθύνη για την ολοκληρωτική διάλυση του Ταμείου Υγείας βαρύνει αποκλειστικά την αρμόδια Υπουργό, το Δ. Σ. του Ταμείου, καθώς και τις Διοικήσεις των Τραπεζών. Ήδη από καιρό, με επιστολές που αποστείλαμε στους Συλλόγους που έχουν μέλη στο Ταμείο Υγείας, αναδείξαμε την αναγκαιότητα εύρεσης άμεσης λύσης και παρέμβασης από την πλευρά των Συλλόγων, προκειμένου να μην οδηγηθούμε στο αδιέξοδο που ζούμε καθημερινά.

Για λόγους κυρίως τεχνικούς (εκλογές Συλλόγων και άλλες εκκρεμότητες) δεν κατέστη τελικά εφικτή η υλοποίηση των πρωτοβουλιών μας. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονίσουμε ότι στη συνέχεια, πράγματι, ξεκίνησε μια σοβαρή πρωτοβουλία από τη Διοίκηση του Συλλόγου της ΜΑΡΦΙΝ και ιδιαίτερα του προέδρου της, κ. Γιάννη Ρούσου. Ως Σύλλογος, η θέση μας είναι ξεκάθαρη: Λέμε «ναι» σε κάθε πρωτοβουλία, η οποία σαν στόχο (θα) έχει την διόρθωση της υφιστάμενης άθλιας κατάστασης στη λειτουργία του Ταμείου.

Στο κλίμα αυτό, παρακολουθήσαμε επισταμένως τα αποτελέσματα των δύο συσκέψεων που έχουν γίνει για το φλέγον αυτό θέμα. Στη μια δε από αυτές συμμετείχε και ο πρόεδρος του Συλλόγου μας.

Παρ' ό,τι τονίζουμε ότι τέτοιες πρωτοβουλίες μόνο «θετικές» μπορούν να χαρακτηριστούν στην κατεύθυνση εύρεσης μια λύσης, διαφωνούμε κάθετα με τον σχεδιασμό για την αντιμετώπιση της κατάστασης. Και αυτό, γιατί οι μέχρι τώρα παρεμβάσεις

των αρμοδίων φορέων δεν θέτουν ζήτημα ΚΑΘΑΡΣΗΣ στο Ταμείο, κάτι που μας δημιούργησε τεράστια ερωτηματικά και αμφιβολίες, καθώς ο στόχος αυτός δεν τέθηκε ως ΑΜΕΣΗ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ.

Φυσικά και αναφερόμαστε στην τεράστια ζημιά που έχει υποστεί το Ταμείο από την υπόθεση των δομημένων ομολόγων.

Δηλώνουμε ξεκάθαρα ότι από την στιγμή αυτή ξεκινάμε μια τεράστια προσπάθεια, ώστε να αποδοθούν ευθύνες σε αυτούς που φόρτωσαν το Ταμείο Υγείας με τεράστιες οικονομικές ζημιές.

Η δεύτερη προτεραιότητα που πρέπει να τεθεί είναι η διενέργεια πλήρους οικονομικού και διαχειριστικού ελέγχου στο Ταμείο.

Επίσης, θέμα καθοριστικής σημασίας για την περαιτέρω πορεία του Ταμείου Υγείας είναι ο πλήρης μηχανογραφικός εκσυγχρονισμός του, που θα έχει σαν αποτέλεσμα την εξάλειψη της γάγγραινας της γραφειοκρατίας, την άμεση εξυπηρέτηση όλων των ασφαλισμένων συναδέλφων, την πάταξη της διαφθοράς και τη θωράκιση με σταθερά στεγανά της λειτουργίας του. Ξεκαθαρίζουμε ότι ο Σύλλογός μας θα προσπαθήσει με όλες του τις δυνάμεις, έστω και ΜΟΝΟΣ του, παρακινούμενος από την γενική απαίτηση των συναδέλφων μας για εύρεση διεξόδου, να θέσει σε κίνηση όλες τις απαιτούμενες για τον στόχο αυτό διαδικασίες. Και αυτό, γιατί το Ταμείο Υγείας δεν είναι απλά ένα τρέχον θέμα, αλλά αποτελεί ζήτημα ζωής, που αφορά όλους εμάς και τις οικογένειές μας. Εάν το επάγγελμα του τραπεζοϋπαλλήλου έχει απαξιωθεί κατά την τελευταία 15ετία, αυτό οφείλεται κατά κύριο λόγο στην υποβάθμιση των ασφαλιστικών μας κεκτημένων, στην προσπάθεια αποδόμησης των εργασιακών σχέσεων, καθώς και στο πλήρες ξεχαρβάλωμα των υπηρεσιών υγείας και της κάλυψης που αυτές μας παρέχουν.

Έχοντας πλήρη συναίσθηση της ευθύνης που φέρουμε απέναντι στους συναδέλφους, εργαζομένους και συνταξιούχους, που μας τιμούν με την στήριξη και την εμπιστοσύνη τους, δεσμευόμαστε ότι θα παλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις για να αντιστρέψουμε αυτή την αρνητική εικόνα, αφού πρώτα εξετάσουμε με υπευθυνότητα και ωριμότητα το νέο μοντέλο λειτουργίας του φορέα Υγείας, πάνω σε σύγχρονα και αποτελεσματικά αντίστοιχα πρότυπα.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ, ΠΡΟΣΟΧΗ!

Ο γιατρός του συλλόγου Δρ. Γιάννης Παπαθεοδώρου, ιατρός-παθολόγος και για πολλά χρόνια ελεγκτής ιατρός του ΤΑΠΙΑΤ, δέχεται και εξυπηρετεί τους εν ενεργεία συναδέλφους και συνταξιούχους ΔΕΥΤΕΡΑ – ΤΕΤΑΡΤΗ – ΠΕΜΠΤΗ 10:30-12:00, ΤΡΙΤΗ 08:30 -10:00 εκτός ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ στο χώρο του συλλόγου, Ευπλόιδος 8, 7ος όροφος, τηλ. 3250692 - 3311278

συνέχεια από σελ 1

Η ωμή αυτή παρέμβαση του Γκιάτη έρχεται, όπως προαναφέραμε, σε μια πολύ δύσκολη στιγμή για τη Διοίκηση της Alpha Bank, που βλέπει τα περιθώρια να στενεύουν επικίνδυνα, ύστερα από τις δεκάδες καταδικαστικές αποφάσεις της Αρχής σε βάρος της. Πρέπει να τονιστεί ότι, ως Σύλλογος, έχουμε κοινοποιήσει την επιστολή αυτή στον Πρόεδρο της ΟΤΟΕ, κ. Σταύρο Κούκο, αλλά θα την κοινοποιήσουμε και σε όλα τα μέλη του Γενικού Συμβουλίου, προκειμένου η Ομοσπονδία να σταθεί – όπως οφείλει – ενώπιον των ευθυνών της. Αναρωτιόμαστε αν υπάρχει η παραμικρή περίπτωση η ΟΤΟΕ να αδιαφορήσει και να «νίψει τας χείρας της», ως άλλος Πόντιος Πιλάτος, μπροστά σε αυτή την πρωτοφανή, ακραία και αντεργατική συμπεριφορά του Συλλόγου του κ. Γκιάτη. Για πόσο ακόμα το συνδικαλιστικό κίνημα θα μετατρέπεται σε Πομπηία από λειτουργίες «συλλόγων» τύπου Γκιάτη; Θεωρούμε ότι ήρθε η ώρα η ΟΤΟΕ να βάλει τον δάκτυλον επί τον τύπον τον ήλον. Όσο κι' αν ορισμένοι πασχίζουν για την ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος, με τέτοιες λειτουργίες και πρακτικές η ενότητα είναι ένας ανέφικτος στόχος. Εμείς, αν δεν παρέμβει η Ομοσπονδία με σαφή θέση στο συγκεκριμένο θέμα, δεν έχουμε κανένα λόγο να παραμένουμε στην ΟΤΟΕ. Ήρθε, ελπίζουμε, το τέλος της εποχής των ξεπερασμένων τακτικών και πρακτικών, που συντηρούν μηχανισμούς, εξυπηρετώντας συμφέροντα και σκοπιμότητες. Έφτασε, με άλλα λόγια, η ώρα της καταδίκης πρωτοκλασάτων στελεχών του παρελθόντος της Ομοσπονδίας, που εξέθρεψαν συνδικαλιστικές λειτουργίες σαν αυτές του κ. Γκιάτη. Συνάδελφοι, αν η ΟΤΟΕ δεν μπορεί να αποβάλλει τέτοια φαινόμενα, δεν έχει κανένα δικαίωμα να μιλάει για αυτονομία, συνέπεια και ανεξαρτησία του συνδικαλιστικού κινήματος. Δεν υπάρχει τίποτα πιο «ξύλινο» από το να τα θυσιάσουμε όλα στον βωμό της «ενότητας». Εμείς, απλά, παραθέτουμε μια ρήση του αείμνηστου τέως πρωθυπουργού, Γεωργίου Ράλλη, που είχε πει ότι είναι αδιανόητο να επικαλούμαστε την ενότητα, όταν δεν είμαστε διατεθειμένοι να θυσιάσουμε τίποτα για αυτή.

Ενημέρωση
ΙΟΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Εργαζομένων στην ALPHA BANK προερχομένων εκ της Ιονικής
Εκδότης - Διευθυντής - Υπεύθυνος κατά το Νόμο:
Σαράντης Φιλίππουλος
Συντακτική Ομάδα: Σαράντος Φιλίππουλος,
Φίνης Κυριάπουλος, Δημήτρης Ευταξίας, Μιχάλης Κουμάντος, Γιάννης Χρυσικός, Ελένη Αλιβέρτη, Δώρα Παινέζη, Βαγγέλης Παινέσης, Ρένα Φυλακτού
Νομική Κάλυψη: Μάριος Αρμάος
Γραφεία: Ευπλόιδος 8, 10551 Αθήνα, τηλ.: 210 3250692-4
email: syilte@otenet.gr